ISSN 0005-8777

Benelux Publicatieblad

Jaargang 2018
Nummer 1
Datum uitgifte 29/01/2018

Inhoudstafel

Benelux Publicatieblad
Jaargang 2018
Nummer 1
Paginanummer 2

Overeenkomsten 3

PROTOCOL houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/2436 – M (2017) 13 3

Beschikkingen 38

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de beperking van geluidshinder afkomstig van bedrijven gelegen in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP – M (2017) 15 38

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanvulling van beschikking M (2015) 3 betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs – M (2018) 1 51

Aanbevelingen 61

AANBEVELING van het Benelux Comité van Ministers betreffende bouw- en sloopafval – M (2017) 17 61

Jaarplan 69

JAARPLAN 2018 69

Overeenkomsten

PROTOCOL houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/2436 – M (2017) 13

Het Koninkrijk België,

Het Groothertogdom Luxemburg,

Het Koninkrijk der Nederlanden,

Gelet op artikel 1.7, lid 2, van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen),

Bezield door de wens in bovengenoemd verdrag een aantal wijzigingen aan te brengen, met name om de conformiteit met Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten te verzekeren,

Zijn de volgende bepalingen overeengekomen:

Artikel I

Het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1.1 worden de woorden “Gemeenschapsmerkenverordening: de Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk” vervangen door de woorden “Uniemerkenverordening: de Verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerk (codificatie)” en worden na het zesde streepje de volgende twee bepalingen ingevoegd:
“- Uniemerk: een merk van de Europese Unie zoals bedoeld in de Uniemerkenverordening;
- Uniewetgeving: wetgeving van de Europese Unie;”

B. In artikel 1.2, lid 2, sub a, wordt het woord “Economische” geschrapt.

C. In de artikelen 1.7, lid 1, en 1.9, lid 1, wordt het woord “Gemeenschap” vervangen door het woord “Unie”.

D. In artikel 1.13, leden 1 en 2, wordt het woord “rechten” vervangen door het woord “taksen”.

E. Het opschrift van hoofdstuk 1 van titel II komt te luiden als volgt: “Hoofdstuk 1. Geldigheid van een merk”.

F. Artikel 2.1 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.1 Tekens die een merk kunnen vormen

Merken kunnen worden gevormd door alle tekens, in het bijzonder woorden, waaronder namen van personen, of tekeningen, letters, cijfers, kleuren, vormen van waren of verpakkingen van waren, of geluiden, mits deze:

a. de waren of diensten van een onderneming kunnen onderscheiden van die van andere ondernemingen, en

b. in het register kunnen worden weergegeven op een wijze die de bevoegde autoriteiten en het publiek in staat stelt het voorwerp van de aan de houder ervan verleende bescherming duidelijk en nauwkeurig vast te stellen.”

G. Artikel 2.2 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.2 Verkrijging van het recht

Onverminderd het uit het Verdrag van Parijs of het TRIPS verdrag voortvloeiende recht van voorrang, wordt het uitsluitend recht op een merk ingevolge dit verdrag verkregen door de inschrijving van het merk, waarvan de aanvraag is verricht binnen het Benelux-gebied (Beneluxmerk) of voortvloeiend uit een inschrijving bij het Internationaal Bureau waarvan de bescherming zich uitstrekt tot het Benelux-gebied (internationaal merk).”

H. Na artikel 2.2 worden drie nieuwe artikelen toegevoegd, luidend als volgt:

“Artikel 2.2bis Absolute gronden voor weigering of nietigheid

1. Worden niet ingeschreven of, indien ingeschreven, kunnen nietig worden verklaard:

a. tekens die geen merk kunnen vormen;

b. merken die elk onderscheidend vermogen missen;

c. merken die uitsluitend bestaan uit tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van soort, hoedanigheid, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst of tijdstip van vervaardiging van de waren of van verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten;

d. merken die uitsluitend bestaan uit tekens of benamingen die in het normale taalgebruik of in het bonafide en gevestigd handelsverkeer gebruikelijk zijn geworden;

e. tekens die uitsluitend bestaan uit:

i. de vorm die, of een ander kenmerk dat, door de aard van de waren wordt bepaald;

ii. de vorm van de waren die, of een ander kenmerk van de waren dat, noodzakelijk is om een technische uitkomst te verkrijgen;

iii. de vorm die, of een ander kenmerk dat, een wezenlijke waarde aan de waren geeft;

f. merken die in strijd zijn met de goede zeden of de openbare orde van één van de Benelux-landen;

g. merken die tot misleiding van het publiek kunnen leiden, bijvoorbeeld ten aanzien van aard, hoedanigheid of plaats van herkomst van de waren of diensten;

h. merken die bij gebreke van goedkeuring van de bevoegde autoriteiten, krachtens artikel 6ter van het Verdrag van Parijs geweigerd of nietig verklaard moeten worden;

i. merken die van inschrijving zijn uitgesloten op grond van Uniewetgeving of het interne recht van een van de Benelux-landen, of op grond van internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is of die werking hebben in een Benelux-land en die in bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen voorzien;

j. merken die van inschrijving zijn uitgesloten ingevolge Uniewetgeving of internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is en die in bescherming van traditionele aanduidingen voor wijn voorzien;

k. merken die van inschrijving zijn uitgesloten ingevolge Uniewetgeving of internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is en die in bescherming van gegarandeerde traditionele specialiteiten voorzien;

l. merken die bestaan uit of de essentiële onderdelen reproduceren van een oudere plantenrasbenaming die is ingeschreven overeenkomstig Uniewetgeving of het interne recht van een van de Benelux-landen, of overeenkomstig internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is of die werking hebben in een Benelux-land, ter bescherming van kweekproducten, en die betrekking hebben op kweekproducten van hetzelfde of een nauwverwant plantenras.

2. Een merk kan nietig worden verklaard wanneer de aanvraag om inschrijving van het merk te kwader trouw is ingediend.

3. Een merk wordt niet geweigerd op grond van lid 1, sub b, c of d, indien het merk, als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt, vóór de datum van de aanvraag om inschrijving onderscheidend vermogen heeft verkregen. Een merk wordt niet om dezelfde redenen nietig verklaard indien het, voor de datum van de vordering tot nietigverklaring, als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt, onderscheidend vermogen heeft verkregen.

Artikel 2.2ter Relatieve gronden voor weigering of nietigheid

1. Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven of kan, indien ingeschreven, nietig worden verklaard indien:

a. het gelijk is aan een ouder merk en de waren of diensten waarvoor het merk is aangevraagd of ingeschreven, dezelfde zijn als de waren of diensten waarvoor het oudere merk is beschermd;

b. het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk.

2. Onder “oudere merken” in de zin van lid 1 worden verstaan:

a. merken waarvan de depotdatum voorafgaat aan de depotdatum van het merk, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met het ten behoeve van die merken ingeroepen voorrangsrecht, en die behoren tot de volgende categorieën:

i. Beneluxmerken en internationale merken waarvan de bescherming zich uitstrekt tot het Benelux-gebied;

ii. Uniemerken, waaronder begrepen internationale merken waarvan de bescherming zich uitstrekt tot de Europese Unie;

b. Uniemerken waarvan overeenkomstig de Uniemerkenverordening op geldige wijze de anciënniteit wordt ingeroepen op grond van een onder a, sub i, bedoeld merk, ook al is van dit merk afstand gedaan of is het merk vervallen;

c. de aanvragen om inschrijving van merken als bedoeld onder a en b, mits deze zullen worden ingeschreven;

d. merken die op de depotdatum van de aanvraag om inschrijving van het merk of, in voorkomend geval, van het ten behoeve van de merkaanvraag ingeroepen voorrangsrecht, in het Benelux-gebied algemeen bekend zijn in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

3. Voorts wordt een merk wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven of kan het, indien ingeschreven, nietig worden verklaard:

a. indien het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk ongeacht of de waren of diensten waarvoor het is aangevraagd of ingeschreven, gelijk aan, overeenstemmend of niet overeenstemmend zijn met die waarvoor het oudere merk ingeschreven is, wanneer het oudere merk bekend is in het Benelux-gebied, of, in geval van een Uniemerk, in de Europese Unie bekend is en door het gebruik, zonder geldige reden, van het jongere merk ongerechtvaardigd voordeel wordt getrokken uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk;

b. indien het door een gemachtigde of de vertegenwoordiger van de houder op eigen naam en zonder toestemming van de houder wordt aangevraagd, tenzij de gemachtigde of vertegenwoordiger zijn handelwijze rechtvaardigt;

c. indien en voor zover ingevolge de Uniewetgeving of het interne recht van een van de Benelux-landen ter bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen:

i. er reeds een aanvraag voor een oorsprongsbenaming of een geografische aanduiding was ingediend overeenkomstig de Uniewetgeving of het interne recht van een van de Benelux-landen, vóór de datum van de aanvraag om inschrijving van het merk of de datum van het ten behoeve van de aanvraag ingeroepen voorrangsrecht, onder voorbehoud van latere inschrijving;

ii. die oorsprongsbenaming of geografische aanduiding de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving bevoegd is voor de uitoefening van de daaruit voortvloeiende rechten, machtigt om het gebruik van een later merk te verbieden.

4. Een merk hoeft niet te worden geweigerd of nietigverklaard wanneer de houder van het oudere merk of oudere recht erin toestemt dat het merk wordt ingeschreven.

Artikel 2.2quater Gronden voor weigering of nietigverklaring voor slechts een deel van de waren of diensten

Indien een grond voor weigering van inschrijving of nietigverklaring van een merk slechts bestaat voor een deel van de waren of diensten waarvoor dit merk is gedeponeerd of ingeschreven, betreft de weigering van inschrijving of de nietigverklaring alleen die waren of diensten."

I. De artikelen 2.3 en 2.4 worden opgeheven.

J. In het opschrift van hoofdstuk 2 van titel II wordt het woord "Depot" vervangen door het woord "Aanvraag".

K. Artikel 2.5 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.5 Aanvraag

1. De aanvraag van een Beneluxmerk geschiedt, hetzij bij de nationale diensten, hetzij bij het Bureau, met inachtneming van de in het uitvoeringsreglement gestelde vereisten en tegen betaling van de verschuldigde taksen. Er wordt onderzocht of de overgelegde stukken aan de voor het vaststellen van een depotdatum gestelde vereisten voldoen en de depotdatum wordt vastgesteld. Aan de aanvrager wordt onverwijld schriftelijk mededeling gedaan van de vastgestelde depotdatum dan wel van de gronden voor het niet toekennen van een depotdatum.

2. Indien bij de aanvraag niet is voldaan aan de overige in het uitvoeringsreglement gestelde vereisten, wordt de aanvrager hiervan onverwijld schriftelijk in kennis gesteld onder opgave van de voorschriften waaraan niet is voldaan en wordt hij in de gelegenheid gesteld daaraan alsnog te voldoen.

3. De aanvraag vervalt, indien niet binnen de gestelde termijn voldaan is aan de bepalingen van het uitvoeringsreglement.

4. Wanneer de aanvraag geschiedt bij een nationale dienst zendt deze de aanvraag door aan het Bureau, hetzij onverwijld na ontvangst van de aanvraag, hetzij nadat is vastgesteld dat de aanvraag voldoet aan de gestelde eisen.

5. Het Bureau publiceert, overeenkomstig de bepalingen van het uitvoeringsreglement, de aanvraag nadat aan de vereisten voor het vaststellen van een depotdatum is voldaan en de opgegeven waren of diensten conform artikel 2.5bis zijn ingedeeld."

L. Na artikel 2.5 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidend als volgt:

"Artikel 2.5bis Aanduiding en classificatie van waren en diensten

1. De waren en diensten waarvoor een merkinschrijving wordt aangevraagd, worden ingedeeld volgens de in de Overeenkomst van Nice bedoelde classificatie (Classificatie van Nice).

2. De aanvrager omschrijft de waren en diensten waarvoor bescherming wordt gevraagd voldoende duidelijk en nauwkeurig opdat de bevoegde autoriteiten en de marktdeelnemers alleen op basis daarvan de omvang van de gevraagde bescherming kunnen bepalen.

3. Voor de toepassing van lid 2 kunnen de algemene aanduidingen in de klasseomschrijvingen van de Classificatie van Nice of andere algemene bewoordingen worden gebruikt op voorwaarde dat deze voldoen aan de in dit artikel gestelde basisvereisten van duidelijkheid en nauwkeurigheid.

4. Het Bureau wijst een aanvraag af met betrekking tot onduidelijke of onnauwkeurige aanduidingen of bewoordingen indien de aanvrager geen aanvaardbare formulering voorstelt binnen de daartoe door het Bureau gestelde termijn.

5. Het gebruik van algemene bewoordingen, met inbegrip van de algemene aanduidingen in de klasseomschrijvingen van de Classificatie van Nice, wordt geïnterpreteerd als betrekking hebbende op alle waren of diensten die duidelijk onder de letterlijke betekenis van de aanduiding of bewoording vallen. Het gebruik van deze aanduidingen of bewoordingen wordt niet geïnterpreteerd als betrekking hebbende op waren of diensten die niet aldus kunnen worden begrepen.

6. Wanneer de aanvrager verzoekt om inschrijving voor meer dan één klasse, groepeert de aanvrager de waren en diensten volgens de klassen van de Classificatie van Nice, waarbij elke groep wordt voorafgegaan door het nummer van de klasse waartoe deze groep van waren of diensten behoort, en presenteert hij deze in de volgorde van de klassen.

7. Waren en diensten worden niet geacht overeen te stemmen op grond van het feit dat zij in dezelfde klasse volgens de Classificatie van Nice voorkomen. Waren en diensten worden niet geacht niet overeen te stemmen op grond van het feit dat zij in verschillende klassen volgens de Classificatie van Nice voorkomen."

M. In artikel 2.6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In lid 1 worden de woorden “het depot” vervangen door de woorden “de aanvraag”;

b. In lid 3 worden de woorden “bij een bijzondere verklaring” vervangen door de woorden “door een bijzondere verklaring”, worden de woorden “het depot” vervangen door de woorden “de aanvraag” en wordt het woord “rechten” vervangen door het woord “taksen”.

N. Artikel 2.8 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.8 Inschrijving

1. Onverminderd de toepassing van de artikelen 2.11, 2.14 en 2.16 wordt het aangevraagde merk, indien aan de in het uitvoeringsreglement gestelde vereisten is voldaan, voor de door de aanvrager vermelde waren of diensten ingeschreven. Het Bureau bevestigt de inschrijving aan de merkhouder.

2. De aanvrager kan, indien aan alle in artikel 2.5 bedoelde vereisten is voldaan, het Bureau verzoeken, overeenkomstig de bepalingen van het uitvoeringsreglement, om onverwijld tot inschrijving van de aanvraag over te gaan. Op de aldus ingeschreven merken zijn de artikelen 2.11, 2.14 en 2.16 van toepassing, met dien verstande dat het Bureau bevoegd is tot de doorhaling van de inschrijving te besluiten.”

O. Artikel 2.9 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.9 Geldigheidsduur en vernieuwing

1. De inschrijving van een Beneluxmerk heeft een geldigheidsduur van 10 jaren, te rekenen vanaf de datum van indiening van de aanvraag.

2. Het teken waaruit het merk bestaat mag niet worden gewijzigd, noch gedurende de inschrijving, noch ter gelegenheid van de vernieuwing daarvan.

3. De inschrijving kan voor verdere termijnen van 10 jaren worden vernieuwd door de merkhouder of eenieder die daartoe bij wet of bij overeenkomst gemachtigd is.

4. Vernieuwing geschiedt door betaling van de daartoe vastgestelde taks. Wanneer deze taks wordt betaald voor slechts een deel van de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven, wordt de inschrijving enkel voor de betrokken waren of diensten vernieuwd. De taks dient betaald te worden binnen zes maanden onmiddellijk voorafgaand aan het verstrijken van de geldigheidsduur van de inschrijving of de latere vernieuwing daarvan. Bij gebreke daarvan kan de taks nog betaald worden binnen zes maanden onmiddellijk volgend op de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur of de latere vernieuwing daarvan, indien gelijktijdig een extra taks wordt betaald.

5. Het Bureau herinnert de merkhouder ten minste zes maanden voordien aan het verstrijken van de inschrijving.

6. Het Bureau gebruikt voor deze herinnering de laatste aan het Bureau bekende contactgegevens van de merkhouder. Het niet-verzenden of niet-ontvangen van deze herinnering ontslaat de houder niet van de verplichtingen voortvloeiend uit lid 3 en 4. Daarop kan noch in rechte, noch ten opzichte van het Bureau beroep worden gedaan.

7. De vernieuwing gaat in vanaf de dag na de datum waarop de geldigheid van de inschrijving verstrijkt. Het Bureau tekent de vernieuwing aan in het register."

P. Artikel 2.10 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.10 Internationale aanvraag

1. De internationale aanvragen van merken geschieden volgens de bepalingen van de Overeenkomst van Madrid en het Protocol van Madrid. De nationale taksen, bedoeld in artikel 8, onder (1), van de Overeenkomst van Madrid en het Protocol van Madrid, alsmede de taksen bedoeld in artikel 8, onder 7 (a), van het Protocol van Madrid, worden bij uitvoeringsreglement bepaald.

2. Onverminderd de toepassing van de artikelen 2.5bis, 2.13 en 2.18 schrijft het Bureau de internationale aanvragen in ten aanzien waarvan is verzocht de bescherming uit te strekken tot het Benelux-gebied.

3. De aanvrager kan het Bureau verzoeken, overeenkomstig de bepalingen van het uitvoeringsreglement, om onverwijld tot inschrijving over te gaan. Op de aldus ingeschreven merken is artikel 2.8, lid 2, van overeenkomstige toepassing."

Q. Artikel 2.11 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.11 Weigering op absolute gronden

1. Het Bureau weigert een merk in te schrijven indien naar zijn oordeel een van de in artikel 2.2bis, lid 1, bedoelde absolute gronden van toepassing is.

2. De weigering om tot inschrijving over te gaan moet het teken dat een merk vormt in zijn geheel betreffen.

3. Het Bureau geeft van zijn voornemen de inschrijving geheel of gedeeltelijk te weigeren, onder opgave van redenen, onverwijld schriftelijk kennis aan de aanvrager en stelt hem in de gelegenheid hierop binnen een bij uitvoeringsreglement gestelde termijn te antwoorden.

4. Indien de bezwaren van het Bureau tegen de inschrijving niet binnen de gestelde termijn zijn opgeheven, wordt de inschrijving van het merk geheel of gedeeltelijk geweigerd. Van de weigering geeft het Bureau onder opgave van redenen onverwijld schriftelijk kennis aan de aanvrager, onder vermelding van het in artikel 1.15bis genoemde rechtsmiddel tegen die beslissing.

5. De weigering wordt eerst definitief nadat de beslissing niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel."

R. In artikel 2.13 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In het opschrift wordt het woord “depots” vervangen door het woord “aanvragen”;

b. In lid 1 wordt het woord “depots” vervangen door het woord “aanvragen”;

c. In lid 2 wordt het woord “deposant” vervangen door het woord “aanvrager”.

S. Artikel 2.14 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.14 Instellen van de procedure

1. Binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de publicatie van de aanvraag, kan op basis van de in artikel 2.2ter bedoelde relatieve gronden schriftelijk oppositie worden ingesteld bij het Bureau.

2. Oppositie kan worden ingesteld:

a. in de in artikel 2.2ter, lid 1 en lid 3, sub a, bedoelde gevallen door de houders van oudere merken en de door deze houders gemachtigde licentiehouders;

b. in het in artikel 2.2ter, lid 3, sub b, bedoelde geval door de daar bedoelde houders van merken. In dit geval kan tevens de in artikel 2.20ter, lid 1, sub b, bedoelde overdracht worden gevorderd;

c. in het in artikel 2.2ter, lid 3, sub c, bedoelde geval door degenen die krachtens het toepasselijke recht de in deze bepaling bedoelde rechten mogen uitoefenen.

3. Een oppositie kan worden ingediend op grond van een of meer oudere rechten en op basis van een deel of het geheel van de waren of diensten waarvoor het oudere recht is beschermd of aangevraagd, en kan worden gericht tegen een deel of het geheel van de waren of diensten waarvoor het betwiste merk wordt aangevraagd.

4. De oppositie wordt pas geacht te zijn ingesteld, nadat de verschuldigde taksen zijn betaald.”

T. Artikel 2.16 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.16 Verloop van de procedure

1. Het Bureau behandelt de oppositie binnen een redelijke termijn overeenkomstig de bepalingen vastgelegd in het uitvoeringsreglement en met inachtneming van het beginsel van hoor en wederhoor.

2. De oppositieprocedure wordt opgeschort:

a. indien de oppositie berust op artikel 2.14, lid 2, sub a, wanneer het oudere merk:

i. nog niet is ingeschreven;

ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden of een oppositie;

iii. het voorwerp is van een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

b. indien de oppositie berust op artikel 2.14, lid 2, sub c, wanneer ze is gebaseerd op een aanvraag voor een oorsprongsbenaming of een geografische aanduiding, totdat daarover een definitieve beslissing is genomen;

c. wanneer het betwiste merk:

i. het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden;

ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een gerechtelijke vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

d. op gezamenlijk verzoek van partijen;

e. indien de opschorting om andere redenen passend is.

3. De oppositieprocedure wordt afgesloten:

a. wanneer de opposant niet langer de hoedanigheid heeft om op te kunnen treden;

b. wanneer verweerder niet reageert op de ingestelde oppositie. In dit geval vervalt de aanvraag;

c. wanneer aan de oppositie de grondslag is ontvallen hetzij omdat zij is ingetrokken, hetzij omdat de aanvraag waartegen oppositie is ingesteld is vervallen;

d. wanneer het oudere merk of het oudere recht niet meer geldig is;

e. indien de oppositie berust op artikel 2.14, lid 2, sub a, en de opposant binnen de gestelde termijn geen bewijsstukken van gebruik van zijn oudere merk als bedoeld in artikel 2.16bis heeft overgelegd.

In deze gevallen wordt een deel van de betaalde taksen gerestitueerd.

4. Nadat het onderzoek van de oppositie is beëindigd, neemt het Bureau zo spoedig mogelijk een beslissing. Indien de oppositie gegrond bevonden wordt, weigert het Bureau het merk geheel of gedeeltelijk in te schrijven of besluit het de in artikel 2.20ter, lid 1, sub b, bedoelde overdracht in het register aan te tekenen. In het tegengestelde geval wordt de oppositie afgewezen. Van de beslissing geeft het Bureau onverwijld schriftelijk kennis aan de partijen, onder vermelding van het in artikel 1.15bis genoemde rechtsmiddel tegen die beslissing. De beslissing van het Bureau wordt eerst definitief nadat ze niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel. Het Bureau is geen partij bij een beroep tegen zijn beslissing.

5. De in het ongelijk gestelde partij wordt in de kosten verwezen. Deze worden vastgesteld conform het bepaalde in het uitvoeringsreglement. De kosten zijn niet verschuldigd indien de oppositie gedeeltelijk toegewezen wordt. De beslissing van het Bureau tot vaststelling van de kosten vormt executoriale titel; de gedwongen tenuitvoerlegging geschiedt volgens de bepalingen die van kracht zijn in de staat van executie."

U. Na artikel 2.16 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidend als volgt:

"Artikel 2.16bis Niet-gebruik als verweer in een oppositieprocedure

1. Wanneer in een oppositieprocedure ingevolge artikel 2.14, lid 2, sub a, op de datum van indiening of voorrang van het jongere merk de periode van vijf jaar was verstreken waarbinnen het oudere merk normaal moet zijn gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis, levert de opposant, op verzoek van verweerder, het bewijs dat het oudere merk normaal is gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening of voorrang van het jongere merk, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden.

2. Indien het oudere merk slechts is gebruikt voor een deel van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt het voor het in lid 1 bedoelde onderzoek van de oppositie geacht voor dat deel van de waren of diensten te zijn ingeschreven.

3. De leden 1 en 2 zijn ook van toepassing wanneer het oudere merk een Uniemerk is. In dat geval wordt het normale gebruik overeenkomstig artikel 18 van de Uniemerkenverordening vastgesteld."

V. In artikel 2.18 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In het opschrift wordt het woord "depots" vervangen door het woord "aanvragen";

b. In lid 1 worden de woorden "internationaal depot" vervangen door de woorden "internationale aanvraag" en worden de woorden "2.14 en 2.16" vervangen door de woorden "2.14 tot en met 2.16bis";

c. In lid 2 worden de woorden "2.14 tot en met 2.16" vervangen door de woorden "2.14 tot en met 2.16bis".

W. In artikel 2.19 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In lid 1 worden de woorden “artikel 2.1, lid 1 en 2” vervangen door de woorden “artikel 2.1” en wordt het woord “gedeponeerde” vervangen door het woord “aangevraagde”;

b. In lid 3 worden de woorden “artikel 2.1, lid 1 en 2” vervangen door de woorden “artikel 2.1”.

X. Artikel 2.20 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.20 Rechten verbonden aan het merk

1. De in artikel 2.2 bedoelde inschrijving van een merk geeft de houder daar een uitsluitend recht op.

2. Onverminderd de rechten van houders die vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van het ingeschreven merk zijn verkregen en onverminderd de eventuele toepassing van het gemene recht betreffende de aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad is de houder van een ingeschreven merk gerechtigd, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, te verhinderen gebruik te maken van een teken wanneer dit teken:

a. gelijk is aan het merk en in het economisch verkeer gebruikt wordt voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor het merk is ingeschreven;

b. gelijk is aan of overeenstemt met het merk en in het economisch verkeer gebruikt wordt met betrekking tot gelijke of overeenstemmende waren of diensten als die waarvoor het merk is ingeschreven, indien daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk;

c. gelijk is aan of overeenstemt met het merk ongeacht of dat wordt gebruikt voor waren of diensten die gelijk aan, overeenstemmend of niet overeenstemmend zijn met die waarvoor het merk is ingeschreven, wanneer dit merk bekend is in het Benelux-gebied en door het gebruik in het economisch verkeer, zonder geldige reden, van het teken ongerechtvaardigd voordeel getrokken wordt uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het merk;

d. gebruikt wordt anders dan ter onderscheiding van waren of diensten, indien door gebruik, zonder geldige reden, van dat teken ongerechtvaardigd voordeel wordt getrokken uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het merk.

3. Met name kan krachtens lid 2, sub a tot en met c, worden verboden:

a. het aanbrengen van het teken op de waren of verpakking;

b. het aanbieden of in de handel brengen, of daartoe in voorraad hebben van waren of het aanbieden of verrichten van diensten onder het teken;

c. het invoeren of uitvoeren van waren onder het teken;

d. het gebruik van het teken als handels- of bedrijfsnaam of als deel van een handels- of bedrijfsnaam;

e. het gebruik van het teken in stukken voor zakelijk gebruik en in advertenties;

f. het gebruik van het teken in vergelijkende reclame op een wijze die in strijd is met Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame.

4. Onverminderd de rechten van houders die vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van het ingeschreven merk zijn verkregen, heeft de houder van dat merk eveneens het recht te verhinderen dat derden in het economische verkeer waren binnenbrengen in het Benelux-gebied zonder dat deze daar in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren, met inbegrip van de verpakking ervan, uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven merk of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden.

Het recht van de houder van het merk op grond van de eerste alinea vervalt indien door de aangever of de houder van de waren tijdens de procedure om te bepalen of inbreuk is gemaakt op het ingeschreven merk, die is ingesteld overeenkomstig Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1383/2003, het bewijs wordt geleverd dat de houder van het ingeschreven merk niet gerechtigd is om het op de markt brengen van de waren in het land van de eindbestemming te verbieden.

5. Wanneer het risico bestaat dat de verpakking, labels, etiketten, beveiligings- of echtheidskenmerken of alle andere middelen waarop het merk is aangebracht, kunnen worden gebruikt met betrekking tot waren of diensten en dit gebruik een inbreuk zou vormen op de rechten van de houder van een merk op grond van lid 2 en 3, heeft de houder van dat merk het recht de volgende handelingen te verbieden indien zij in het economische verkeer worden verricht:

a. het aanbrengen van een teken dat gelijk is aan of overeenstemt met het merk, op een verpakking, labels, etiketten, beveiligings- of echtheidskenmerken of alle andere middelen waarop het merk kan worden aangebracht;

b. het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben, of het invoeren of uitvoeren van verpakkingen, labels, etiketten, beveiligings- of echtheidskenmerken of alle andere middelen waarop het merk is aangebracht.

6. Het uitsluitend recht op een merk luidende in één der nationale of streektalen van het Benelux-gebied, strekt zich van rechtswege uit over zijn vertaling in een andere dezer talen. De beoordeling van de overeenstemming voortvloeiende uit vertalingen in een of meer aan het genoemde gebied vreemde talen geschiedt door de rechter.”

Y. Na artikel 2.20 worden twee nieuwe artikelen toegevoegd, luidend als volgt:

"Artikel 2.20bis Weergave van merken in woordenboeken

Wanneer door de weergave van een merk in een woordenboek, een encyclopedie of een ander naslagwerk in gedrukte of elektronische vorm de indruk wordt gewekt dat het gaat om de soortnaam van de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven, draagt de uitgever er op verzoek van de houder van het merk zorg voor dat de weergave van het merk onverwijld, en ingeval het een werk in gedrukte vorm betreft, uiterlijk bij de volgende uitgave van het werk, vergezeld gaat van de vermelding dat het een ingeschreven merk betreft.

Artikel 2.20ter Verbod op het gebruik van een merk dat op naam van een gemachtigde of vertegenwoordiger is ingeschreven

1. Wanneer een merk zonder de toestemming van de houder is ingeschreven op naam van de gemachtigde of vertegenwoordiger van een persoon die de houder van dat merk is, is de houder gerechtigd een van beide of beide volgende handelingen te verrichten:

a. zich te verzetten tegen het gebruik van het merk door zijn gemachtigde of vertegenwoordiger;

b. de overdracht van de inschrijving te zijnen gunste te vorderen.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gemachtigde of vertegenwoordiger zijn handelwijze rechtvaardigt."

Z. In artikel 2.21 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In lid 1 en lid 4 worden de woorden "artikel 2.20, lid 1" vervangen door de woorden "artikel 2.20, lid 2";
b. In lid 5 worden de woorden "artikel 2.32, lid 4 en 5" vervangen door de woorden "artikel 2.32, lid 5 en 6";
c. In lid 6 worden de woorden "het depot" vervangen door de woorden "de aanvraag" en worden de woorden "artikel 2.20" vervangen door de woorden "artikel 2.20, lid 2".

AA. Artikel 2.23 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.23 Beperking van het uitsluitend recht

1. Een merk verleent de houder niet het recht een derde te verbieden om in het economisch verkeer gebruik te maken van:

a. de naam of het adres van die derde, indien het om een natuurlijke persoon gaat;

b. tekens of aanduidingen die geen onderscheidend vermogen hebben of die betrekking hebben op soort, hoedanigheid, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst, tijdstip van vervaardiging van de waren of verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten;

c. het merk met het oog op de identificatie van of de verwijzing naar waren of diensten als die van de houder van dat merk, in het bijzonder indien het gebruik van dat merk noodzakelijk is om de bestemming van een waar of dienst aan te duiden, met name als accessoire of onderdeel;

één en ander voor zover het gebruik door de derde plaatsvindt volgens de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel.

2. Een merk verleent de houder niet het recht een derde te verbieden om in het economisch verkeer gebruik te maken van een ouder recht van slechts plaatselijke betekenis, indien dat recht erkend is ingevolge de wettelijke bepalingen van één van de Benelux-landen en wordt gebruikt binnen de grenzen van het grondgebied waarin het erkend wordt.

3. Een merk verleent de houder niet het recht het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met diens toestemming in de Europese Economische Ruimte in de handel zijn gebracht, tenzij er voor de houder gegronde redenen zijn zich te verzetten tegen verdere verhandeling van de waren, met name wanneer de toestand van de waren, nadat zij in het de handel zijn gebracht, gewijzigd of verslechterd is."

BB. Na artikel 2.23 worden drie nieuwe artikelen toegevoegd, luidend als volgt:

"Artikel 2.23bis Normaal gebruik van het merk

1. Een merk waarvan de houder vijf jaar nadat de inschrijvingsprocedure is voltooid, in het Benelux-gebied geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, of waarvan gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar geen gebruik is gemaakt, is vatbaar voor de beperkingen en sancties van de artikelen 2.16bis, leden 1 en 2, 2.23ter, 2.27, lid 2, en 2.30quinquies, leden 3 en 4, tenzij er een geldige reden is voor het niet-gebruik.

2. In het in artikel 2.8, lid 2, bedoelde geval, wordt de in lid 1 bedoelde termijn van vijf jaar berekend met ingang van de datum waarop het merk niet langer voorwerp kan zijn van een weigering op absolute gronden of een oppositie of, ingeval een weigering is uitgesproken of een oppositie is ingesteld, met ingang van de datum waarop een beslissing waardoor de door het Bureau opgeworpen bezwaren op absolute gronden worden opgeheven of de oppositie wordt beëindigd, onherroepelijk is geworden of de oppositie is ingetrokken.

3. Met betrekking tot inschrijvingen van internationale merken met werking in het Benelux-gebied wordt de in lid 1 bedoelde termijn van vijf jaar berekend met ingang van de datum waarop het merk niet langer kan worden geweigerd of daartegen niet langer oppositie kan worden ingesteld. Wanneer oppositie is ingesteld of wanneer kennis is gegeven van een weigering op absolute gronden, wordt de termijn berekend met ingang van de datum waarop een beslissing waardoor de oppositieprocedure wordt beëindigd, of een beslissing over de absolute weigeringsgronden onherroepelijk is geworden of waarop de oppositie is ingetrokken.

4. De aanvangsdatum van de in de leden 1 en 2 bedoelde termijn van vijf jaar wordt in het register opgenomen.

5. Als gebruik in de zin van lid 1 wordt eveneens beschouwd:

a. het gebruik van het merk in een op onderdelen afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen van het merk in de vorm waarin het is ingeschreven, niet wijzigt, ongeacht of het merk in de gebruikte vorm al dan niet ook op naam van de houder is ingeschreven;

b. het aanbrengen van het merk op waren of de verpakking daarvan in het Benelux-gebied, uitsluitend met het oog op uitvoer.

6. Het gebruik van het merk met toestemming van de houder wordt als gebruik door de merkhouder beschouwd.

Artikel 2.23ter Niet-gebruik als verweer in een inbreukprocedure

De houder van een merk kan het gebruik van een teken alleen verbieden voor zover de rechten van de houder niet op grond van artikel 2.27, lid 2 tot en met 5, vervallen kunnen worden verklaard op het tijdstip waarop de vordering wegens inbreuk wordt ingesteld. Indien de verweerder daarom verzoekt, levert de houder van het merk het bewijs dat gedurende de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop de vordering wordt ingesteld, normaal gebruik van het merk is gemaakt als bedoeld in artikel 2.23bis, voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, en die ter rechtvaardiging van de vordering worden aangehaald, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden, op voorwaarde dat de procedure van inschrijving van het merk op de datum waarop de vordering wordt ingesteld, reeds ten minste vijf jaar geleden is afgerond.

Artikel 2.23quater Recht van de houder van een later ingeschreven merk om tussen te komen als verweer in een inbreukprocedure

1. In een inbreukprocedure is de houder van een merk niet gerechtigd het gebruik van een later ingeschreven merk te verbieden wanneer dat jongere merk niet nietig zou worden verklaard op grond van artikel 2.30quinques, lid 3, artikel 2.30sexies of artikel 2.30septies, lid 1.

2. In een inbreukprocedure is de houder van een merk niet gerechtigd het gebruik van een later ingeschreven Uniemerk te verbieden wanneer dat jongere merk niet nietig zou worden verklaard op grond van artikel 60, lid 1, 3 of 4, artikel 61, lid 1 of 2, of artikel 64, lid 2, van de Uniemerkenverordening.

3. Wanneer de houder van een merk overeenkomstig lid 1 of 2 niet gerechtigd is het gebruik van een later ingeschreven merk te verbieden, is de houder van dat later ingeschreven merk in een inbreukprocedure niet gerechtigd het gebruik van het oudere merk te verbieden, ofschoon dat ouder recht niet langer tegen het jongere merk kan worden ingeroepen.”

CC. Artikel 2.24 wordt opgeheven.

DD. Het opschrift van hoofdstuk 6 van titel II komt te luiden als volgt: “Hoofdstuk 6. Beëindiging van het recht”.

EE. In artikel 2.25 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In lid 2 worden de woorden “pandrecht of beslag” vervangen door de woorden “zakelijk recht of gedwongen tenuitvoerlegging”;
b. In lid 4 worden de woorden “internationaal depot” vervangen door de woorden “internationale aanvraag”.

FF. In artikel 2.26 wordt het cijfer “1” voor lid 1 verwijderd en worden de leden 2 en 3 opgeheven.

GG. Artikel 2.27 komt te luiden als volgt:

“Artikel 2.27 Vervallenverklaring van het recht

1. Een merk kan vervallen worden verklaard wanneer het, na de datum waarop het is ingeschreven:

a. door toedoen of nalaten van de merkhouder de in de handel gebruikelijke benaming is geworden van een waar of dienst waarvoor het is ingeschreven;

b. als gevolg van het gebruik dat ervan wordt gemaakt door de merkhouder, of met instemming van de merkhouder, voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, het publiek kan misleiden, met name wat betreft de aard, de hoedanigheid of de plaats van herkomst van deze waren of diensten.

2. Een merk kan tevens vervallen worden verklaard wanneer er geen normaal gebruik van is gemaakt overeenkomstig artikel 2.23bis.

3. Het verval van een merkrecht op grond van lid 2, kan niet meer worden ingeroepen, wanneer het merk in de periode tussen het verstrijken van de in artikel 2.23bis bedoelde periode van vijf jaren en de instelling van de vordering tot vervallenverklaring voor het eerst of opnieuw normaal is gebruikt. Begin van gebruik of hernieuwd gebruik binnen drie maanden voorafgaand aan de instelling van de vordering tot vervallenverklaring wordt echter niet in aanmerking genomen, indien de voorbereiding van het begin van gebruik of van hernieuwd gebruik pas wordt getroffen nadat de merkhouder er kennis van heeft genomen dat een vordering tot vervallenverklaring zou kunnen worden ingesteld.

4. De houder van het merkrecht ten aanzien waarvan het verval ingevolge lid 3 niet meer kan worden ingeroepen, kan zich niet ingevolge 2.20, lid 1, sub a, b en c, verzetten tegen gebruik van een merk waarvan de aanvraag is verricht tijdens de periode waarin het oudere merkrecht vervallen kon worden verklaard op grond van lid 2.

5. De houder van het merkrecht ten aanzien waarvan het verval ingevolge lid 3 niet meer kan worden ingeroepen, kan niet overeenkomstig het in artikel 2.28, lid 2, bepaalde de nietigheid inroepen van de inschrijving van een merk, waarvan de aanvraag is verricht tijdens de periode waarin het oudere merkrecht vervallen kon worden verklaard op grond van lid 2."

HH. Na artikel 2.27 wordt een nieuw opschrift toegevoegd dat luidt als volgt: "Hoofdstuk 6bis. Procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij de rechter".

II. Artikel 2.28 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.28 Inroepen van nietigheid of verval bij de rechter

1. De nietigheid op absolute gronden kan worden ingeroepen door iedere belanghebbende, met inbegrip van het Openbaar Ministerie.

2. De nietigheid op relatieve gronden kan worden ingeroepen door iedere belanghebbende, wanneer de houder van het oudere merk als bedoeld in artikel 2.2ter, lid 1 en 3, sub a of b, of degene die krachtens het toepasselijke recht de in artikel 2.2ter, lid 3, sub c, bedoelde rechten mag uitoefenen aan het geding deelneemt.

3. Wordt het geding tot nietigverklaring overeenkomstig lid 1 door het Openbaar Ministerie aanhangig gemaakt, dan zijn alleen de rechter te Brussel, 's-Gravenhage en te Luxemburg bevoegd. Het aanhangig maken van het geding door het Openbaar Ministerie schorst ieder ander op dezelfde grondslag ingesteld geding.

4. Iedere belanghebbende kan het verval van het merkrecht inroepen."

JJ. De artikelen 2.29 en 2.30 worden opgeheven.

KK. Hoofdstuk 6bis van titel II wordt vernummerd naar 6ter, waardoor het opschrift komt te luiden als volgt: "Hoofdstuk 6ter. Procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau".

LL. Artikel 2.30bis komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.30bis Instellen van de vordering

1. Een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring van de inschrijving van een merk kan bij het Bureau worden ingesteld:

a. op basis van de in artikel 2.2bis bedoelde absolute nietigheidsgronden en de in artikel 2.27 bedoelde vervalgronden door iedere natuurlijke of rechtspersoon en iedere groepering of entiteit die is opgericht ter behartiging van de belangen van fabrikanten, producenten, dienstverrichters, handelaren of consumenten, en die overeenkomstig het ter zake geldende recht bevoegd is in eigen naam in rechte op te treden;

b. op basis van de in artikel 2.2ter bedoelde relatieve nietigheidsgronden:

i. in de in artikel 2.2ter, lid 1 en 3, sub a, bedoelde gevallen door de houders van oudere merken en de door deze houders gemachtigde licentiehouders;

ii. in het in artikel 2.2ter, lid 3, sub b, bedoelde geval door de daar bedoelde houders van merken; in dit geval kan tevens de in artikel 2.20ter, lid 1, sub b, bedoelde overdracht worden gevorderd;

iii. in het in artikel 2.2ter, lid 3, sub c, bedoelde geval door degenen die krachtens het toepasselijke recht de in deze bepaling bedoelde rechten mogen uitoefenen.

2. De vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring wordt pas geacht te zijn ingesteld, nadat de verschuldigde taksen zijn betaald."

MM. Artikel 2.30ter komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.30ter Verloop van de procedure

1. Het Bureau behandelt de vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring binnen een redelijke termijn overeenkomstig de bepalingen vastgelegd in het uitvoeringsreglement en met inachtneming van het beginsel van hoor en wederhoor.

2. De procedure wordt opgeschort:

a. indien de vordering is gebaseerd op artikel 2.30bis, lid 1, sub b, onder i, wanneer het oudere merk:

i. nog niet is ingeschreven;

ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden of een oppositie;

iii. het voorwerp is van een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

b. indien de vordering is gebaseerd op artikel 2.30bis, lid 1, sub b, onder iii, wanneer ze is gebaseerd op een aanvraag voor een oorsprongsbenaming of een geografische aanduiding, totdat daarover een definitieve beslissing is genomen;

c. wanneer het betwiste merk:

i. nog niet is ingeschreven;

ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden of een oppositie;

iii. het voorwerp is van een gerechtelijke vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

d. op gezamenlijk verzoek van partijen;

e. indien de opschorting om andere redenen passend is.

3. De procedure wordt afgesloten:

a. wanneer de indiener niet langer de hoedanigheid heeft om op te kunnen treden;

b. wanneer verweerder niet reageert op de ingestelde vordering; in dit geval wordt de inschrijving doorgehaald;

c. wanneer aan de vordering de grondslag is ontvallen hetzij omdat zij is ingetrokken, hetzij omdat de inschrijving waartegen de vordering is ingesteld is vervallen;

d. wanneer de vordering is gebaseerd op artikel 2.30bis, lid 1, sub b, en het oudere merk of het oudere recht niet meer geldig is;

e. wanneer de vordering is gebaseerd op artikel 2.30bis, lid 1, sub b, onder i, en de indiener binnen de gestelde termijn geen bewijsstukken van gebruik van zijn oudere merk als bedoeld in artikel 2.30quinquies heeft overgelegd.

In deze gevallen wordt een deel van de betaalde taksen gerestitueerd.

4. Nadat het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring is beëindigd, neemt het Bureau zo spoedig mogelijk een beslissing. Indien de vordering gegrond bevonden wordt, haalt het Bureau de inschrijving geheel of gedeeltelijk door of besluit het de in artikel 2.20ter, lid 1, sub b, bedoelde overdracht in het register aan te tekenen. In het tegengestelde geval wordt de vordering afgewezen. Van de beslissing geeft het Bureau onverwijld schriftelijk kennis aan partijen, onder vermelding van het in artikel 1.15bis genoemde rechtsmiddel tegen die beslissing. De beslissing van het Bureau wordt eerst definitief nadat ze niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel. Het Bureau is geen partij bij een beroep tegen zijn beslissing.

5. De in het ongelijk gestelde partij wordt in de kosten verwezen. Deze worden vastgesteld conform het bepaalde in het uitvoeringsreglement. De kosten zijn niet verschuldigd indien de vordering gedeeltelijk toegewezen wordt. De beslissing van het Bureau tot vaststelling van de kosten vormt executoriale titel; de gedwongen tenuitvoerlegging geschiedt volgens de bepalingen die van kracht zijn in de staat van executie."

NN. In artikel 2.30quater worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In het opschrift wordt het woord "depots" vervangen door het woord "aanvragen";

b. In lid 1 worden de woorden "internationaal depot" vervangen door de woorden "internationale aanvraag".

OO. Er wordt na artikel 2.30quater een nieuw hoofdstuk 6quater toegevoegd, luidend als volgt:

"**Hoofdstuk 6quater. Verweermiddelen en reikwijdte van nietigheid en verval**

Artikel 2.30quinquies Niet-gebruik als verweer in een procedure tot nietigverklaring

1. Wanneer in een procedure tot nietigverklaring op basis van een ingeschreven merk met een vroegere datum van indiening of van voorrang de houder van het jongere merk daarom verzoekt, levert de houder van het oudere merk het bewijs dat in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening van de vordering om nietigverklaring het oudere merk normaal is gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en die ter rechtvaardiging van de vordering worden aangehaald, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden, op voorwaarde dat het inschrijvingsproces van het oudere merk op de datum van indiening van een vordering tot nietigverklaring minstens vijf jaar geleden is voltooid.

2. Wanneer de periode van vijf jaar waarin het oudere merk normaal moest zijn gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis, op de datum van indiening of voorrang van het jongere merk is verstreken, bewijst de houder van het oudere merk naast het op grond van lid 1 vereiste bewijs dat het merk in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening of voorrang normaal was gebruikt dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden.

3. Bij gebreke van de in de leden 1 en 2 bedoelde bewijzen wordt een vordering tot nietigverklaring op basis van een ouder merk afgewezen.

4. Indien het oudere merk overeenkomstig artikel 2.23bis slechts is gebruikt voor een deel van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt het voor het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring geacht alleen voor dat deel van de waren of diensten te zijn ingeschreven.

5. De leden 1 tot en met 4 zijn ook van toepassing wanneer het oudere merk een Uniemerk is. In dat geval wordt het normale gebruik overeenkomstig artikel 18 van de Uniemerkenverordening vastgesteld.

Artikel 2.30sexies Ontbreken van onderscheidend vermogen of van bekendheid van een ouder merk waardoor nietigverklaring van een ingeschreven merk is uitgesloten

Een vordering tot nietigverklaring op basis van een ouder merk moet op de datum van de vordering tot nietigverklaring worden afgewezen indien zij op de datum van indiening of voorrang van het jongere merk niet zou zijn geslaagd om een van de volgende redenen:

a. het oudere merk, dat nietig kan worden verklaard krachtens artikel 2.2bis, lid 1, sub b, c of d, had nog geen onderscheidend vermogen verkregen als bedoeld in artikel 2.2bis, lid 3;

b. de vordering tot nietigverklaring is gebaseerd op artikel 2.2ter, lid 1, sub b, en het oudere merk had nog niet voldoende onderscheidend vermogen verkregen om de conclusie te staven dat er verwarring kon ontstaan in de zin van artikel 2.2ter, lid 1, sub b;

c. de vordering tot nietigverklaring is gebaseerd op artikel 2.2ter, lid 3, sub a, en het oudere merk was nog niet voldoende bekend in de zin van artikel 2.2ter, lid 3, sub a.

Artikel 2.30septies Voorkoming van nietigverklaring wegens gedogen

1. De houder van een ouder merk als bedoeld in artikel 2.2ter, lid 2 of lid 3, sub a, die het gebruik van een ingeschreven jonger merk bewust heeft gedoogd gedurende vijf opeenvolgende jaren, kan niet langer op grond van het oudere merk vorderen dat het jongere merk nietig wordt verklaard voor de waren of diensten waarvoor dat jongere merk is gebruikt, tenzij het jongere merk te kwader trouw is gedeponeerd.

2. In het in lid 1 bedoelde geval kan de houder van een later ingeschreven merk geen bezwaar maken tegen het gebruik van het oudere recht, ofschoon dat recht niet langer aan het jongere merk kan worden tegengeworpen.

Artikel 2.30octies Inroepen van de nietigheid of het verval van een merk waarop anciënniteit voor een Uniemerk is gebaseerd

Wanneer de anciënniteit van een ingevolge dit verdrag ingeschreven merk, waarvan de houder afstand heeft gedaan of dat hij heeft laten vervallen, wordt ingeroepen voor een Uniemerk, kan de nietigheid of het verval van het merk dat de basis vormt voor het inroepen van de anciënniteit, achteraf worden vastgesteld, mits dit merk nietig of vervallen had kunnen worden verklaard op het tijdstip waarop de houder daarvan afstand heeft gedaan of het heeft laten vervallen.

Artikel 2.30nonies Reikwijdte van nietigheid en verval

1. De nietigheid of het verval betreffen het teken, dat het merk vormt, in zijn geheel.

2. Een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring kan worden gericht tegen een deel of het geheel van de waren of diensten waarvoor het betwiste merk is ingeschreven en kan worden gebaseerd op een of meer oudere rechten, mits zij allemaal aan dezelfde houder toebehoren.

3. Indien een grond voor nietig- of vervallenverklaring van een merk slechts bestaat voor een deel van de waren of diensten waarvoor dit merk is ingeschreven, betreft de nietig- of vervallenverklaring alleen die waren of diensten.

4. Een ingeschreven merk wordt geacht de in dit verdrag bedoelde gevolgen niet te hebben gehad vanaf de datum van de vordering tot vervallenverklaring, voor zover de rechten van de houder vervallen zijn verklaard. In de beslissing over de vordering tot vervallenverklaring kan op verzoek van een van de partijen een vroegere datum worden vastgesteld waarop een van de gronden voor vervallenverklaring zich heeft voorgedaan.

5. Een ingeschreven merk wordt geacht de in dit verdrag bedoelde gevolgen vanaf het begin niet te hebben gehad, voor zover het merk nietig is verklaard."

PP. Het opschrift van hoofdstuk 7 van titel II komt te luiden als volgt: "Hoofdstuk 7. Merken als onderdeel van het vermogen".

QQ. Artikel 2.31 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.31 Overgang

1. Een merk kan onafhankelijk van de onderneming overgaan voor alle of een deel van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven.

2. Nietig is:

a. de overdracht onder levenden die niet schriftelijk is vastgelegd;

b. de overdracht of andere overgang die niet op het gehele Benelux-gebied betrekking heeft.

3. De overdracht van een onderneming in haar geheel houdt in dat ook het merk overgaat, tenzij het tegendeel is overeengekomen of duidelijk uit de omstandigheden blijkt. Deze bepaling is van toepassing op de verbintenis uit een overeenkomst tot overdracht van de onderneming."

RR. Artikel 2.32 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.32 Licentie

1. Het merk kan het voorwerp zijn van licenties voor alle of voor een deel van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en voor het geheel of voor een deel van het Benelux-gebied. Een licentie kan al dan niet uitsluitend zijn.

2. De aan het merk verbonden rechten kunnen door de merkhouder worden ingeroepen tegen een licentiehouder die handelt in strijd met een van de bepalingen van de licentieovereenkomst inzake:

a. de duur daarvan;

b. de door de inschrijving gedekte vorm waarin het merk mag worden gebruikt;

c. de waren of diensten waarvoor de licentie is verleend;

d. het gebied waarin aanbrenging van het merk is toegestaan; of

e. de kwaliteit van de door de licentiehouder vervaardigde waren of verrichte diensten.

3. De doorhaling van de inschrijving van de licentie in het register vindt slechts plaats op gezamenlijk verzoek van de merkhouder en de licentiehouder.

4. Onverminderd het bepaalde in de licentieovereenkomst kan de licentiehouder een vordering wegens inbreuk op een merk alleen instellen met toestemming van de houder van dat merk. De houder van een exclusieve licentie kan deze vordering echter instellen indien de merkhouder, na daartoe te zijn aangemaand, niet zelf binnen een redelijke termijn een vordering wegens inbreuk instelt.

5. De licentiehouder is bevoegd in een door de merkhouder ingestelde vordering als bedoeld in artikel 2.21, lid 1 tot en met 4, tussen te komen om rechtstreeks door hem geleden schade vergoed te krijgen of zich een evenredig deel van de door de gedaagde genoten winst te doen toewijzen.

6. Een zelfstandige vordering als bedoeld in het vorige lid kan de licentiehouder slechts instellen, indien hij de bevoegdheid daartoe van de merkhouder heeft bedongen.

7. De licentiehouder heeft het recht de in artikel 2.22, lid 1, bedoelde bevoegdheden uit te oefenen, voor zover deze strekken tot bescherming van de rechten waarvan hem de uitoefening is toegestaan, indien hij daartoe toestemming van de merkhouder heeft verkregen."

SS. Na artikel 2.32 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidend als volgt:

"Artikel 2.32bis Zakelijke rechten en gedwongen tenuitvoerlegging

1. Een merk kan onafhankelijk van de onderneming in pand worden gegeven of het voorwerp vormen van een ander zakelijk recht.

2. Een merk kan het voorwerp vormen van gedwongen tenuitvoerlegging."

TT. Artikel 2.33 komt te luiden als volgt:

"Artikel 2.33 Derdenwerking

De overdracht of andere overgang of de licentie kan niet aan derden worden tegengeworpen dan na inschrijving van het depot van een uittreksel der akte, waaruit van die overgang of die licentie blijkt, of van een daarop betrekking hebbende, door de betrokken partijen ondertekende verklaring, mits dit depot is verricht met inachtneming van de bij uitvoeringsreglement gestelde vormvereisten en tegen betaling van de verschuldigde taksen. Het in de vorige volzin bepaalde is van overeenkomstige toepassing op de in artikel 2.32bis bedoelde zakelijke rechten en gedwongen tenuitvoerlegging."

UU. Na artikel 2.33 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidend als volgt:

"Artikel 2.33bis Aanvragen om een merk als vermogensbestanddeel

De artikelen 2.31 tot en met 2.33 zijn van toepassing op aanvragen om merken."

VV. Hoofdstuk 8 van titel II komt te luiden als volgt:

"**Hoofdstuk 8. Collectieve merken**

Artikel 2.34bis Collectieve merken

1. Een collectief merk is een merk dat bij de aanvraag als zodanig wordt aangewezen en op grond waarvan de waren of diensten van de leden van de vereniging die merkhouder is, onderscheiden kunnen worden van de waren of diensten van andere ondernemingen. Verenigingen van fabrikanten, producenten, dienstverrichters of handelaren die overeenkomstig het toepasselijke recht bevoegd zijn om in eigen naam drager te zijn van rechten en verplichtingen, overeenkomsten aan te gaan of andere rechtshandelingen te verrichten, en in rechte op te treden, alsmede publiekrechtelijke rechtspersonen, kunnen collectieve merken aanvragen.

2. In afwijking van artikel 2.2bis, lid 1, sub c, kunnen tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de plaats van herkomst van de waren of diensten, collectieve merken vormen. Een dergelijk collectief merk verleent de merkhouder niet het recht om een derde te verbieden om in het economisch verkeer deze tekens of aanduidingen te gebruiken, mits die derde ze volgens de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel gebruikt. Met name kan een dergelijk merk niet worden ingeroepen tegen een derde die gerechtigd is een geografische benaming te gebruiken.

3. Collectieve merken zijn onderworpen aan alle bepalingen van dit verdrag die betrekking hebben op merken, tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald.

Artikel 2.34ter Reglement inzake gebruik van een collectief merk

1. De aanvrager van een collectief merk moet bij de aanvraag het reglement inzake het gebruik daarvan indienen.

2. Indien het evenwel gaat om een internationale aanvraag kan de aanvrager dit reglement nog indienen gedurende een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de in artikel 3, sub (4), van de Overeenkomst en het Protocol van Madrid bedoelde kennisgeving van de internationale inschrijving.

3. Het reglement bepaalt ten minste welke personen het merk mogen gebruiken, onder welke voorwaarden iemand tot de vereniging behoort en onder welke voorwaarden, met inbegrip van sancties, het merk kan worden gebruikt. Het reglement van een in artikel 2.34bis, lid 2, bedoeld merk stelt het lidmaatschap van de vereniging die houder is van dat merk, open voor eenieder wiens waren of diensten uit het betrokken geografische gebied afkomstig zijn, mits hij aan alle andere voorwaarden van het reglement voldoet.

Artikel 2.34quater Afwijzing van een aanvraag

1. Naast de in artikel 2.2bis bepaalde weigeringsgronden, met uitzondering van artikel 2.2bis, lid 1, sub c, met betrekking tot tekens of benamingen die in de handel tot aanduiding van de plaats van herkomst van de waren of diensten kunnen dienen, wordt een aanvraag om een collectief merk afgewezen indien niet is voldaan aan de bepalingen van artikel 2.34bis of 2.34ter of indien het reglement voor dat collectief merk strijdig is met de openbare orde of de goede zeden.

2. Een aanvraag om een collectief merk wordt eveneens afgewezen wanneer het publiek kan worden misleid inzake de aard of betekenis van het merk, met name wanneer het de indruk kan wekken iets anders te zijn dan een collectief merk.

3. De aanvraag wordt niet afgewezen wanneer de aanvrager door een wijziging van het reglement voor dat collectief merk voldoet aan de in de leden 1 en 2 gestelde eisen.

Artikel 2.34quinquies Gebruik van collectieve merken

Aan de vereisten van artikel 2.23bis wordt voldaan wanneer van een collectief merk overeenkomstig dat artikel normaal gebruik wordt gemaakt door iemand die daartoe bevoegd is.

Artikel 2.34sexies Wijzigingen van het reglement inzake het gebruik van het collectieve merk

1. De houder van het collectieve merk legt het Bureau elke wijziging van het reglement voor.

2. Wijzigingen van het reglement worden in het register vermeld tenzij het gewijzigde reglement niet voldoet aan artikel 2.34ter of een in artikel 2.34quater vermelde weigeringsgrond doet ontstaan.

3. Voor de toepassing van dit verdrag worden wijzigingen van het reglement pas van kracht vanaf de datum waarop die wijzigingen in het register worden vermeld.

Artikel 2.34septies Personen die bevoegd zijn een vordering wegens inbreuk in te stellen

1. Artikel 2.32, leden 4 en 5, is van toepassing op eenieder die bevoegd is een collectief merk te gebruiken.

2. De houder van een collectief merk kan vergoeding eisen namens de personen die bevoegd zijn het merk te gebruiken, indien deze personen schade hebben geleden door onrechtmatig gebruik van het merk.

Artikel 2.34octies Aanvullende gronden voor vervallenverklaring

In aanvulling op de in artikel 2.27 vermelde gronden worden de rechten van de houder van een collectief merk vervallen verklaard op de volgende gronden:

a. de merkhouder neemt geen redelijke maatregelen om te voorkomen dat het merk wordt gebruikt op een wijze die niet verenigbaar is met de voorwaarden van het reglement, met inbegrip van in het register vermelde wijzigingen daarvan;

b. het publiek kan worden misleid in de zin van artikel 2.34quater, lid 2, door de wijze waarop bevoegde personen het merk hebben gebruikt;

c. een wijziging van het reglement is, in strijd met artikel 2.34sexies, lid 2, in het register vermeld, tenzij de merkhouder door een nieuwe wijziging van het reglement voldoet aan de in dat artikel gestelde eisen.

Artikel 2.34nonies Aanvullende gronden voor nietigverklaring

In aanvulling op de gronden voor nietigverklaring in artikel 2.2bis, met uitzondering van artikel 2.2bis, lid 1, sub c, betreffende tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de plaats van herkomst van de waren of diensten, en in artikel 2.2ter, wordt een collectief merk nietig verklaard indien het in strijd met artikel 2.34quater is ingeschreven, tenzij de merkhouder door een wijziging van het reglement voldoet aan de in artikel 2.34quater gestelde eisen."

WW. Na hoofdstuk 8 van titel II wordt een nieuw hoofdstuk 8bis toegevoegd, luidend als volgt:

"**Hoofdstuk 8bis. Certificeringsmerken**

Artikel 2.35bis Certificeringsmerken

1. Een certificeringsmerk is een merk dat bij de aanvraag als zodanig wordt omschreven en op grond waarvan de waren of diensten die door de houder van het merk worden gecertificeerd met betrekking tot het materiaal, de wijze van vervaardiging van waren of verrichting van diensten, kwaliteit, nauwkeurigheid of andere kenmerken, met uitzondering van de geografische herkomst, kunnen worden onderscheiden van waren en diensten die niet als zodanig zijn gecertificeerd.

2. Een natuurlijke of rechtspersoon, met inbegrip van publiekrechtelijke instellingen, autoriteiten en instanties, kan certificeringsmerken aanvragen op voorwaarde dat die persoon geen activiteiten uitoefent waarbij waren worden geleverd of diensten worden verricht van het soort waarop het merk betrekking heeft.

3. Certificeringsmerken zijn onderworpen aan alle bepalingen van dit verdrag die betrekking hebben op merken, tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald.

Artikel 2.35ter Reglement voor het gebruik van het certificeringsmerk

1. De aanvrager van een certificeringsmerk moet bij de aanvraag het reglement inzake het gebruik daarvan indienen.

2. Indien het evenwel gaat om een internationale aanvraag kan de aanvrager dit reglement nog deponeren gedurende een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de in artikel 3, sub (4), van de Overeenkomst en het Protocol van Madrid bedoelde kennisgeving van de internationale inschrijving.

3. Het gebruiksreglement geeft aan welke personen het merk mogen gebruiken, welke kenmerken door het merk worden gecertificeerd, hoe de certificeringsinstantie deze kenmerken moet testen en hoe zij moet toezien op het gebruik van het merk. Dat reglement bepaalt tevens onder welke voorwaarden het merk kan worden gebruikt, alsmede welke sancties kunnen worden opgelegd.

Artikel 2.35quater Afwijzing van de aanvraag

1. Naast de in artikel 2.2bis bepaalde weigeringsgronden wordt de aanvraag voor een certificeringsmerk afgewezen wanneer niet aan de in de artikelen 2.35bis en 2.35ter gestelde voorwaarden is voldaan of wanneer het gebruiksreglement strijdig is met de openbare orde of de goede zeden.

2. Een aanvraag voor een certificeringsmerk wordt eveneens afgewezen wanneer het publiek kan worden misleid over de aard of betekenis van het merk, in het bijzonder wanneer het de indruk kan wekken iets anders te zijn dan een certificeringsmerk.

3. De aanvraag wordt niet afgewezen wanneer de aanvrager door een wijziging van het gebruiksreglement voldoet aan de in leden 1 en 2 gestelde voorwaarden.

Artikel 2.35quinquies Gebruik van het certificeringsmerk

Aan de vereisten van artikel 2.23bis wordt voldaan wanneer van een certificeringsmerk overeenkomstig dat artikel normaal gebruik wordt gemaakt door iemand die daartoe overeenkomstig het in artikel 2.35ter bedoelde gebruiksreglement bevoegd is.

Artikel 2.35sexies Wijziging van het reglement voor gebruik van het merk

1. De houder van het certificeringsmerk legt elke wijziging van het gebruiksreglement voor aan het Bureau.

2. Wijzigingen van het reglement worden in het register vermeld tenzij het gewijzigde reglement niet voldoet aan artikel 2.35ter of een in artikel 2.35quater vermelde weigeringsgrond doet ontstaan.

3. Voor de toepassing van dit verdrag worden wijzigingen van het gebruiksreglement pas van kracht vanaf de datum waarop de wijziging in het register wordt vermeld.

Artikel 2.35septies Overgang

In afwijking van artikel 2.31, lid 1, kan een certificeringsmerk alleen overgaan op een persoon die voldoet aan de vereisten van artikel 2.35bis, lid 2.

Artikel 2.35octies Personen die een vordering wegens inbreuk kunnen instellen

1. Alleen de houder van een certificeringsmerk of een door hem specifiek daartoe gemachtigde persoon kan een vordering wegens inbreuk instellen.

2. De houder van een certificeringsmerk kan vergoeding eisen namens de personen die bevoegd zijn het merk te gebruiken, indien zij schade hebben geleden door onrechtmatig gebruik van het merk.

Artikel 2.35nonies Aanvullende gronden voor vervallenverklaring

In aanvulling op de in artikel 2.27 vermelde gronden worden de rechten van de houder van een certificeringsmerk vervallen verklaard op de volgende gronden:

a. de houder voldoet niet langer aan de vereisten van artikel 2.35bis, lid 2;

b. de houder neemt geen redelijke maatregelen om te voorkomen dat het merk wordt gebruikt op een wijze die niet verenigbaar is met de voorwaarden van het gebruiksreglement, met inbegrip van in het register vermelde wijzigingen daarvan;

c. het publiek kan worden misleid in de zin van artikel 2.35quater, lid 2, door de wijze waarop de merkhouder het merk heeft gebruikt;

d. een wijziging van het gebruiksreglement is, in strijd met artikel 2.35sexies, lid 2, in het register vermeld, tenzij de merkhouder door een nieuwe wijziging van het gebruiksreglement voldoet aan de in dat artikel gestelde eisen.

Artikel 2.35decies Aanvullende gronden voor nietigverklaring

In aanvulling op de in de artikelen 2.2bis artikel 2.2ter bedoelde gronden voor nietigverklaring wordt een certificeringsmerk dat in strijd met artikel 2.35quater is ingeschreven nietig verklaard, tenzij de merkhouder door een wijziging van het gebruiksreglement voldoet aan de vereisten van artikel 2.35quater.”

XX. Hoofdstuk 9 van titel II wordt opgeheven.

YY. In artikel 3.7, lid 1, wordt in de laatste zin het woord “rechten” vervangen door het woord “taksen”.

ZZ. In de artikelen 3.9, lid 1, en 3.10, lid 1, wordt het woord “rechten” vervangen door het woord “taksen”.

AAA. Artikel 3.14, lid 3, komt te luiden als volgt: “Vernieuwing geschiedt door betaling van de daartoe vastgestelde taks. Deze taks dient betaald te worden binnen twaalf maanden voorafgaand aan het verstrijken van de geldigheidsduur van de inschrijving; het kan nog betaald worden binnen zes maanden die volgen op de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur, indien gelijktijdig een extra taks wordt betaald. De vernieuwing heeft effect vanaf het verstrijken van de geldigheidsduur van de inschrijving.”

BBB. In artikel 3.27 wordt het woord “rechten” vervangen door het woord “taksen”.

CCC. Na artikel 4.8 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidend als volgt:

“Artikel 4.8bis Toepasselijk recht op merken en tekeningen of modellen als vermogensbestanddeel

1. Een merk of een tekening of model wordt als vermogensbestanddeel in zijn geheel en voor het gehele Benelux-gebied beheerst door het interne recht van het Benelux-land waar, volgens het register:

a. de houder op de datum van de aanvraag om inschrijving zijn woonplaats of zetel had;

b. indien het bepaalde onder a. niet van toepassing is, de houder op de datum van de aanvraag om inschrijving een vestiging had.

2. Indien lid 1 niet van toepassing is, is het recht van het Koninkrijk der Nederlanden van toepassing.

3. Indien twee of meer personen als gezamenlijke houders zijn ingeschreven in het register, wordt lid 1 toegepast op de eerst genoemde gezamenlijke houder; zo dit niet mogelijk is, op de eerstvolgende gezamenlijke houders in volgorde van inschrijving. Indien lid 1 op geen van de gezamenlijke houders van toepassing is, is lid 2 van toepassing.”

DDD. In artikel 4.9 wordt in het opschrift en in lid 1 het woord “rechten” vervangen door het woord “taksen”.

Artikel II

Ter uitvoering van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof worden de bepalingen van dit Protocol als gemeenschappelijke rechtsregels aangewezen voor de toepassing van genoemd verdrag.

Artikel III

De bepalingen van hoofdstuk 8 van titel II van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), zoals deze luidden voor inwerkingtreding van het onderhavige Protocol, blijven van toepassing op reeds ingeschreven collectieve merken, totdat de houder daarvan heeft aangegeven of het onder de gewijzigde bepalingen om een collectief merk of een certificeringsmerk gaat. De houder moet dit uiterlijk bij vernieuwing van de inschrijving aangeven, met dien verstande dat hij hiervoor een termijn van ten minste drie maanden vanaf de

inwerkingtreding van dit Protocol heeft. Het Bureau oefent geen controle uit op hetgeen de houder aangeeft.

Artikel IV

1. De Regering van het Koninkrijk België is depositaris van dit Protocol. De depositaris doet een voor eensluidend verklaard afschrift van dit Protocol aan elke Hoge Verdragsluitende Partij toekomen.

2. Dit Protocol wordt bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de Hoge Verdragsluitende Partijen.

3. De Hoge Verdragsluitende Partijen leggen hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neer bij de depositaris.

4. De depositaris brengt de Hoge Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

5. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op de datum van neerlegging van de derde akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring en ten vroegste op datum waarop het te Brussel op 16 december 2014 ondertekende Protocol houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken, in werking is getreden.

6. De depositaris stelt de Hoge Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de datum van inwerkingtreding van dit Protocol.

Ten blijke waarvan, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Brussel, op 11 december 2017, in één exemplaar, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België:

D. ACHTEN

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

G. STRONCK

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

J. BRANDT

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij het Protocol van 11 december 2017 houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/2436

Dit Protocol tot wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) (hierna: BVIE) strekt ertoe het BVIE aan te passen aan Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten[1] (hierna: Richtlijn). De Richtlijn betreft zowel materiële als procedurele aspecten en heeft als doel de inschrijvingsstelsels te moderniseren en vereenvoudigen om te voldoen aan de toegenomen vraag van belanghebbenden naar steeds snellere, kwaliteitsvollere en eenvoudigere inschrijvingsstelsels die ook consistenter, gebruiksvriendelijker, beter toegankelijk voor het publiek en meer technologisch actueel zijn, ten bate van de groei en het concurrentievermogen van Europese ondernemingen, in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen[2]. Daarnaast beoogt de Richtlijn de harmonisering van het merkenrecht binnen de EU te versterken en de nationale (in dit geval: Benelux) merkenstelsels meer in overeenstemming te brengen met wat thans Verordening (EU) 2017/1001[3] is (hierna: Uniemerkenverordening), waardoor de complementaire relatie tussen het Uniemerkenstelsel en nationale merkenstelsels wordt gewaarborgd[4]. De Richtlijn moet uiterlijk op 14 januari 2019 worden omgezet.

De Hoge Verdragsluitende Partijen achten het niet alleen aangewezen om de bepalingen van de Richtlijn zo letterlijk mogelijk over te nemen (de zgn. “approche maximale”), maar ook om de structuur van het BVIE meer te doen aansluiten bij die van de Richtlijn en de Uniemerkenverordening. Een in het oog springend voorbeeld hiervan is dat alle absolute en relatieve gronden voor weigering of nietigheid worden gegroepeerd in twee nieuwe bepalingen (artikel 2.2bis en 2.2ter BVIE), zodat hiernaar bij de procedures waarin deze gronden aan de orde zijn steeds kortheidshalve kan worden verwezen. Verder wordt door het hele BVIE de formulering zoveel mogelijk gelijkgetrokken en aangepast aan de terminologie van de Richtlijn; zo wordt bijvoorbeeld de term “depot” in tal van bepalingen vervangen door “aanvraag”. Dit maakt het BVIE leesbaarder en de opbouw logischer en bovendien herkenbaarder voor gebruikers die zowel met Beneluxmerken als met Uniemerken te maken hebben.

Het Protocol bevat vrijwel uitsluitend bepalingen waarvan de implementatie op grond van de Richtlijn verplicht is. De meest opvallende punten zijn:

- Het vereiste van grafische weergave wordt vervangen door een moderner en flexibeler vereiste, waarmee de mogelijkheden voor weergave van met name minder conventionele merktypen (zoals klankmerken) worden uitgebreid.

[1] PB L 336 van 23.12.2015, blz. 1.
[2] Consideransen 6-8 van de Richtlijn.
[3] Verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerk (codificatie) (PB L 154 van 16.06.2017, blz. 1).
[4] Considerans 5 van de Richtlijn.

- Aan de specifieke uitsluitingsgronden voor vormmerken wordt toegevoegd dat deze ook voor andere kenmerken van de waren kunnen gelden.

- De bepalingen over samenloop van merken met beschermde oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen worden verruimd en er worden specifieke bepalingen met betrekking tot traditionele aanduidingen voor wijn, gegarandeerde traditionele specialiteiten en plantenrasbenamingen ingevoerd.

- Er worden bepalingen opgenomen die de merkhouder de mogelijkheid bieden om op te treden tegen een gemachtigde of vertegenwoordiger die het merk zonder zijn toestemming aanvraagt of gebruikt.

- De rechten van de merkhouder worden op verschillende punten versterkt. Zo wordt bepaald dat in voorkomend geval kan worden opgetreden tegen gebruik van een merk als (deel van) een handels- of bedrijfsnaam, tegen gebruik van een merk in vergelijkende reclame op een wijze die in strijd is met Richtlijn 2006/114/EG[5] en worden de mogelijkheden om op te treden tegen namaakgoederen in transit versterkt. Verder worden de mogelijkheden om op te treden tegen voorbereidende handelingen versterkt en wordt een bepaling opgenomen die het recht van de merkhouder verankerd om verwording tot soortnaam tegen te gaan door van uitgevers van woordenboeken te verlangen dat wordt vermeld dat het om een ingeschreven merk gaat.

- Tegenover de versterking van de aan het merk verbonden rechten staat dat de beperkingen en verweermiddelen worden uitgebreid. Zo wordt bepaald dat niet kan worden opgetreden tegen gebruik van niet-onderscheidende tekens of aanduidingen en wordt de bepaling over refererend merkgebruik aangescherpt. Verder wordt bepaald dat de verweerder niet alleen kan verlangen dat de eisende partij die zich op een ouder merk beroept het instandhoudend gebruik daarvan aantoont in de periode voorafgaand aan het instellen van de vordering, maar ook in de periode voorafgaand aan de aanvraag van het jongere merk.

- Er worden bepalingen opgenomen over merken als vermogensbestanddeel en de mogelijkheden voor houders van exclusieve licenties om op te treden tegen inbreuk worden versterkt.

- Tenslotte worden er enkele bepalingen opgenomen die ervoor zorgen dat de belangrijkste procedurele regels van de verschillende merkensystemen in de EU met elkaar in overeenstemming worden gebracht, met als doel de inschrijving van merken in de hele EU te vereenvoudigen en gemakkelijker te beheren[6]. Zo worden de aan de classificatie van waren en diensten te stellen vereisten, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie[7], gecodificeerd. Verder wordt het verplicht om efficiënte en snelle procedures beschikbaar te stellen bij de registrerende instantie – voor de Benelux is dit het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (BBIE) – waarmee belanghebbenden zich tegen de inschrijving van een

[5] Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 21).
[6] Considerans 9 van de Richtlijn.
[7] HvJEU, zaak C-307/10, 19 juni 2012; Chartered Institute of Patent Attorneys / Registrar of Trade Marks (ECLI:EU:C:2012:361).

aanvraag kunnen verzetten (oppositieprocedure) of de nietigheid of het verval van een ingeschreven merk kunnen inroepen (procedure tot nietig- of vervallenverklaring). Bij het BBIE bestaat een oppositieprocedure sinds 2004[8] en wordt een procedure tot nietig- of vervallenverklaring ingevoerd bij Protocol van 16 december 2014[9]. Beide procedures worden door het onderhavige Protocol enigszins aangepast in die zin dat de Richtlijn noopt tot een uitbreiding van de gronden die erin kunnen worden ingeroepen.

De Richtlijn bevat ook enkele optionele bepalingen. De Hoge Verdragsluitende Partijen achten het in de meeste gevallen niet wenselijk om die in het BVIE op te nemen.

Uitzondering hierop vormen de certificeringsmerken (het nieuwe hoofdstuk 8bis BVIE). De invoering van een regeling daarvoor is op grond van artikel 28 van de Richtlijn niet verplicht, maar de Hoge Verdragsluitende Partijen menen dat er eigenlijk geen andere optie is dan hierin te voorzien. De huidige definitie van collectieve merken in het BVIE (artikel 2.34) is immers zeer ruim en omvat zowel de door de Richtlijn gedefinieerde collectieve merken als certificeringsmerken. Niet-implementering zou dus een beperking van de beschermingsmogelijkheden tot gevolg hebben. Voor de uitwerking van de regeling is zoveel mogelijk aangesloten bij de overeenkomstige regeling in de artikelen 83 tot en met 92 van de Uniemerkenverordening.

Voor bestaande inschrijvingen van collectieve merken, die na inwerkingtreding van dit Protocol ofwel onder het regime van de collectieve merken ofwel onder het regime van de certificeringsmerken zullen vallen, wordt in een overgangsregeling voorzien. Op deze merken blijven de oude bepalingen van kracht, totdat de houder ervan – uiterlijk bij vernieuwing en met een minimum van drie maanden vanaf de inwerkingtreding van onderhavig Protocol – heeft aangegeven welk van beide regimes op zijn merk van toepassing is. De verantwoordelijkheid voor de juistheid van deze keuze ligt bij de merkhouder; het BBIE zal daarop geen controle uitoefenen.

Verder menen de Hoge Verdragsluitende Partijen dat het wenselijk is om een regeling omtrent het op merken of tekeningen of modellen als onderdeel van het vermogen toepasselijke recht in het BVIE op te nemen, dit in het verlengde van artikel 23 van de Richtlijn dat voorziet in de vestiging van zakelijke rechten op merken en wordt overgenomen in het nieuwe artikel 2.32bis BVIE. Bij ontbreken van een dergelijke regeling is immers niet duidelijk welk recht van toepassing is, nu Benelux-merken en -tekeningen of -modellen behoren tot de rechtssfeer van (drie) verschillende landen. Dit wordt nu zowel voor merken als voor tekeningen of modellen eenduidig vastgelegd in het nieuwe artikel 4.8bis. Deze bepaling is in hoge mate geïnspireerd op artikel 19 van de Uniemerkenverordening en artikel 27 van de Gemeenschapsmodellenverordening[10], met dien verstande dat de Hoge Verdragsluitende Partijen, anders dan in deze verordeningen, als ijkmoment niet hebben gekozen

[8] Protocol van 11 december 2001 houdende wijziging van de eenvormige Beneluxwet op de merken (inwerkingtreding op 01.01.2004).
[9] Protocol van 16 december 2014 houdende wijziging van het houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken; dit Protocol is ten tijde van het opstellen van onderhavig Protocol nog niet in werking getreden.
[10] Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen (PB L 3 van 05.01.2002, blz. 1).

voor “de betrokken dag” (of het moment waarop het zakelijk recht wordt gevestigd), maar voor “de datum van de aanvraag om inschrijving”. Hiermee wordt voorkomen dat het op een bepaalde inschrijving toepasselijk recht in de loop van de tijd verandert en wordt dus de rechtszekerheid vergroot. Argumenten hiervoor kunnen worden gevonden in de Rome II verordening[11], waarin veel belang wordt gehecht aan voorspelbaarheid en rechtszekerheid. Bovendien is dit in lijn met de regeling in het octrooirecht[12].

Tenslotte achten de Hoge Verdragsluitende Partijen het aangewezen een wijziging aan te brengen die geen verband houdt met de Richtlijn. In de artikelen 2.16, lid 3, sub b, BVIE (afsluitingsgrond met betrekking tot de oppositieprocedure) en 2.30ter, lid 3, sub a (nieuw sub b), BVIE (afsluitingsgrond met betrekking tot de procedure voor nietigverklaring of vervallenverklaring) was bepaald dat wanneer de verweerder niet reageert hij wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn rechten. Vanuit de praktijk is er, met name vanuit de rechterlijke macht, op gewezen dat deze formulering twijfel kon oproepen of de beslissing tot afsluiting van de procedure vatbaar was voor beroep, hetgeen wel het geval is (Benelux-Gerechtshof, zaak A 2008/1, 26 juni 2009). Om elke mogelijke twijfel uit te sluiten, wordt de formulering van de bepalingen aangepast. Met deze aanpassing is geen materiële wijziging beoogd.

Over de voorgestelde wijzigingen heeft uitvoerig overleg plaatsgevonden met belanghebbende kringen in de Benelux.

Aangezien dit Protocol niet uitsluitend wijzigingen bevat die noodzakelijk zijn om de conformiteit van het BVIE met de Richtlijn te verzekeren, heeft het Benelux Comité van Ministers zich overeenkomstig artikel 1.7, lid 2, BVIE beperkt tot het vaststellen van de tekst van dit Protocol en de aanbieding ervan aan de Hoge Verdragsluitende Partijen ter instemming en goedkeuring. Overeenkomstig artikel IV zal het Protocol op de eerste dag van de derde maand na neerlegging van het laatste ratificatie-instrument inwerkingtreden, doch niet eerder dan de inwerkingtreding van twee eerdere Protocollen houdende wijziging van het BVIE[13]. Zoals reeds vermeld moet de Richtlijn uiterlijk op 14 januari 2019 zijn omgezet.

---

[11] Verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (PB L 199 van 31.07.2007, blz 40).

[12] Artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1257/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2012 tot het uitvoering geven aan nauwere samenwerking op het gebied van de instelling van eenheidsoctrooibescherming (PB L 361 van 31.12.2012, blz. 1).

[13] Protocol van 21 mei 2014 houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) en Protocol van 16 december 2014 houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken; beide Protocollen zijn ten tijde van het opstellen van onderhavig Protocol nog niet in werking getreden.

Benelux Publicatieblad
Jaargang 2018
Nummer 1
Paginanummer 38

Beschikkingen

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de beperking van geluidshinder afkomstig van bedrijven gelegen in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP – M (2017) 15

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 4 van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van natuurbehoud en landschapsbescherming, ondertekend te Brussel op 8 juni 1982,

Gezien het verzoek van de bestuurders op provinciaal en gemeentelijk niveau van het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP,

Overwegende dat de onderlinge aanpassing aan weerszijden van de grens van beleidsuitgangspunten inzake de beperking van geluidshinder noodzakelijk wordt geacht met het oog op enerzijds een doeltreffende milieubescherming in en rond het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP en anderzijds het creëren van rechtszekerheid voor de betrokken bedrijven, rekening houdend met de aan het betrokken gebied eigen omstandigheden,

Overwegende dat de bestuurders van het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP, op grond van een gezamenlijk inwaarts milieuzoneringsmodel, overeenstemming hebben bereikt omtrent de in Vlaanderen en Nederland voor de Vlaamse respectievelijk Nederlandse delen van dit bedrijventerrein te hanteren dB(A)-waarden inzake geluidshinder bij het behandelen van aanvragen van omgevingsvergunningen of van meldingen van bedrijfsactiviteiten, conform de aldaar toepasselijke milieuwetgevingen,

Overwegende dat het voorts wenselijk is dat tussen de betrokken autoriteiten overleg plaatsvindt rond het behandelen van aanvragen van omgevingsvergunningen of van meldingen met betrekking tot bedrijfsactiviteiten in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

1. Deze beschikking is van toepassing op het verlenen van vergunningen en het behandelen van meldingen met betrekking tot nieuwe bedrijfsactiviteiten in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP, alsook met betrekking tot de uitbreiding van bestaande activiteiten aldaar die de geluidsemissie voor het betrokken bestaande bedrijf verhogen.

Deze beschikking is evenwel niet van toepassing op het verlenen van vergunningen en het behandelen van meldingen met betrekking tot windmolens in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP, welke uitsluitend worden beheerst door de voorschriften die dienaangaande van toepassing zijn in het Vlaamse Gewest respectievelijk het Koninkrijk der Nederlanden.

2. Voor de toepassing van deze beschikking wordt onder het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP verstaan het gebied zoals weergegeven op de in bijlage I bij deze beschikking opgenomen kaart.

3. De toepassing van deze beschikking heeft als doel het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP in te richten overeenkomstig een inwaartse geluidszonering.

Artikel 2

1. Een vergunningsaanvraag of melding met betrekking tot een bedrijfsactiviteit in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP wordt behandeld met toepassing van de methodiek van de inwaartse zonering zoals opgenomen in bijlage II bij deze beschikking.

2. Indien de in lid 1 bedoelde vergunningsaanvraag of melding wordt ingediend met betrekking tot een bedrijfsactiviteit in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, behandelt de autoriteit die met het onderzoek van deze aanvraag of melding belast is de aanvraag of melding overeenkomstig de aldaar van toepassing zijnde voorschriften, met dien verstande dat de specifieke geluidsbelasting uitgaande van de bedoelde bedrijfsactiviteiten ’s avonds en ’s nachts niet meer mag bedragen dan de volgende waarden:

a) 45 dB(A) voor het betrokken bedrijf, wat betreft de specifieke geluidsbelasting ter hoogte van het gebied Lanaken zoals aangegeven in de in bijlage I bij deze beschikking opgenomen kaart;

b) 40 dB(A) voor het betrokken bedrijf, wat betreft de specifieke geluidsbelasting ter hoogte van de gebieden Veldwezelt en Smeermaas zoals aangegeven in de in bijlage I bij deze beschikking opgenomen kaart.

Het desbetreffende onderzoek geschiedt conform de in het Vlaamse Gewest ter zake van toepassing zijnde voorschriften, onverminderd het bepaalde in lid 1.

3. Indien de in lid 1 bedoelde vergunningsaanvraag of melding wordt ingediend met betrekking tot een bedrijfsactiviteit in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP op het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, behandelt de autoriteit die met het onderzoek van deze aanvraag of melding belast is de aanvraag of melding overeenkomstig de aldaar van toepassing zijnde voorschriften, met dien verstande dat de ter plaatse ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting vanwege het betrokken industrieterrein op het omliggende woongebied, in afwijking van de norm van 50 dB(A), mits afdoende motivering, niet meer mag bedragen dan 53 dB(A).

Het desbetreffende onderzoek geschiedt conform de in het Koninkrijk der Nederlanden ter zake van toepassing zijnde voorschriften, onverminderd het bepaalde in lid 1.

Artikel 3

1. Wanneer een vergunningsaanvraag of melding met betrekking tot een bedrijfsactiviteit in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP wordt ingediend, stelt de in artikel 2, leden 2 of 3, van deze beschikking bedoelde autoriteit de overeenstemmende autoriteit aan de andere zijde van de landsgrens daarvan vóór het verlenen van de betrokken vergunning of de beslissing over de melding in kennis en treden alle relevante aan deze en gene zijde van de grens op gemeentelijk en provinciaal niveau bij de inrichting van het bedrijventerrein betrokken autoriteiten, alsook in voorkomend geval het Vlaamse Gewest en de Nederlandse Rijksoverheid, met elkaar in overleg over het overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 aan de desbetreffende aanvraag of melding te geven gevolg. Bij dat overleg volgen de betrokken autoriteiten de ontwikkeling van de inrichting van het bedrijventerrein welke voortvloeit uit de toepassing van artikel 2 en evalueren zij dit punt in het licht van het doel als bedoeld in artikel 1, lid 3.

2. De betrokken autoriteiten op gemeentelijk en provinciaal niveau, alsook het Vlaamse Gewest en de Nederlandse Rijksoverheid, treden bovendien met elkaar in overleg ten minste in de volgende gevallen:

a) In geval van wijziging van de voorschriften die in het Vlaamse Gewest of het Koninkrijk der Nederlanden van toepassing zijn op het gebied van geluidshinder;

b) In geval een autoriteit uit het Vlaamse Gewest of het Koninkrijk der Nederlanden beschikt over nieuwe gegevens inzake de geluidsbelasting in of rond het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP.

3. Indien het in de leden 1 of 2 bedoelde overleg aanleiding geeft tot een herziening van de in deze beschikking bedoelde uitgangspunten, verzoeken de betrokken autoriteiten in voorkomend geval het Benelux Secretariaat-generaal dienstige voorstellen te doen overeenkomstig artikel 21, lid 1, onder e), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, onverminderd het bepaalde in de artikelen 6 of 7 van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van natuurbehoud en landschapsbescherming, ondertekend te Brussel op 8 juni 1982.

Artikel 4

1. Deze beschikking wordt in ieder Benelux-land bekendgemaakt in de vorm die er voor de bekendmaking van verdragen is voorgeschreven.

2. Deze beschikking treedt in werking één maand na de dag van ondertekening. Zij vindt niet eerder toepassing dan wanneer zij in België en Nederland is bekendgemaakt op de wijze bedoeld in het eerste lid hierboven.

3. De betrokken autoriteiten op provinciaal en gemeentelijk niveau, alsook het Vlaamse Gewest en de Nederlandse Rijksoverheid, nemen de nodige bestuurlijke maatregelen om aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen. Wanneer deze maatregelen worden vastgesteld, wordt in die maatregelen of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te Den Haag, op 17 november 2017.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

H. ZIJLSTRA

BIJLAGE I
M (2017) 15

landsgrens
grensoverschrijdend bedrijventerrein
woonkern

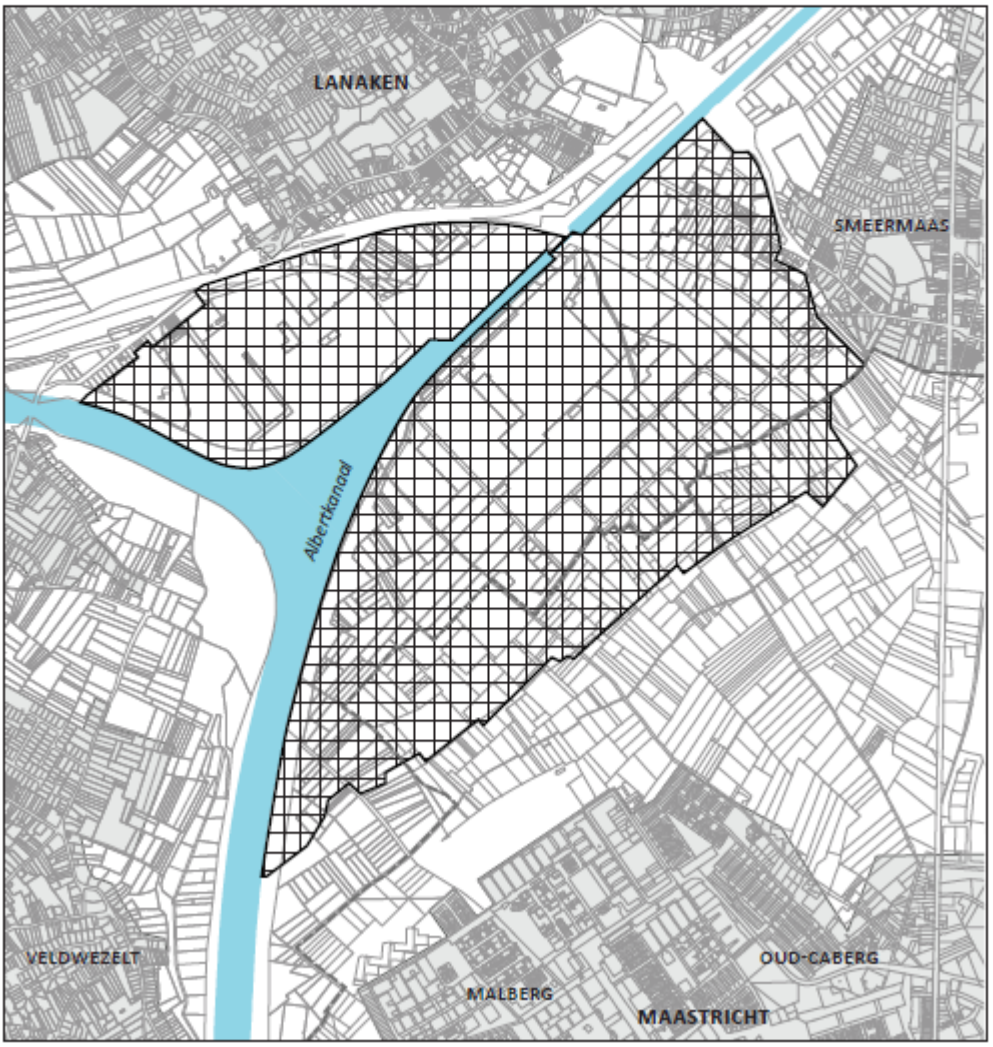

BIJLAGE II
M (2017) 15

Methodiek van de inwaartse zonering van het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP

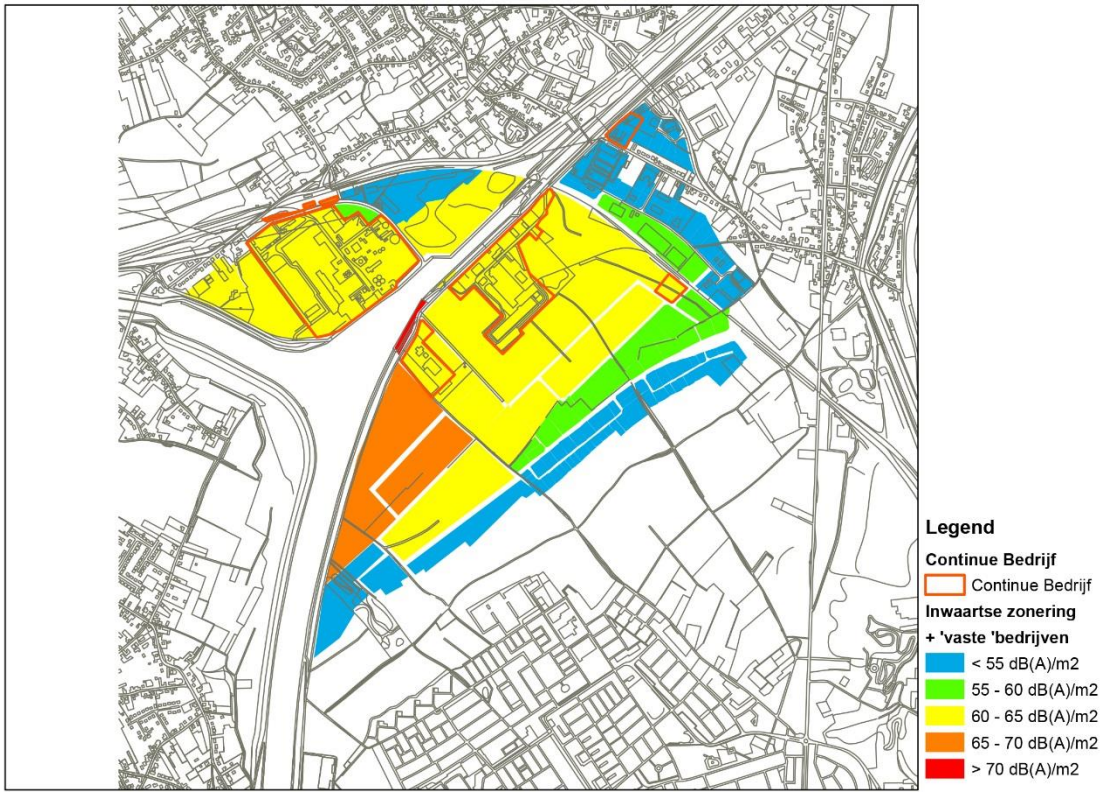

Figuur 1: Inwaartse zonering Albertknoop.

Voor de inwaartse zonering van het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP wordt de rekenmethodiek volgens de Nederlandse 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999' toegepast. Om de beoordelingsperioden, zoals deze gehanteerd worden in het Vlaamse Gewest, te kunnen gebruiken, wordt voor de op het grondgebied van het Vlaamse Gewest gelegen bedrijven een correctie ingevoerd voor de avond- en nachtperiode.

Voor het toetsen van de betrokken bedrijven, zowel vergunnings- als meldingsplichtig, zijn benodigd:

- De VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering'[1];
- De als aanhangsel bij deze bijlage opgenomen omrekentabel van geluidsafstanden versus kavelgrootte met daaruit volgend de dB(A)/m^2.
- De kaart hierboven (figuur 1) met daarop de geluidszonering van het grensoverschrijdend bedrijventerrein Albertknoop.

[1] Publicatie 'Bedrijven en milieuzonering – Handreiking voor maatwerk in de gemeentelijke ruimtelijke ordeningspraktijk', uitgegeven door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG).

De beoordeling verloopt in drie stappen:

Stap 1: Raadpleging van 'Bedrijven en milieuzonering'/SBI-code bedrijf/geluidsafstand
De vergunningverlener bepaalt welke SBI-code zoals bedoeld in de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' past bij het bedrijf dat zich wil vestigen; de overeenkomstige in deze publicatie aangegeven geluidsafstand is van toepassing.

Stap 2: Opzoeking van de geluidsklasse in de omrekentabel
Met behulp van de als aanhangsel bij deze bijlage opgenomen omrekentabel wordt bepaald hoeveel dB(A)/m^2 de geluidsuitstraling is van het betreffende bedrijf en binnen welke geluidsklasse het bedrijf valt.

Stap 3: Vergelijking met de locatie op de kaart van de inwaartse zonering (figuur 1)
De geluidsklasse van het bedrijf wordt vergeleken met de geluidsklasse die gereserveerd is voor het kavel waarop het bedrijf zich wil vestigen.

A. Het toetsen van geluid van alle bedrijven tezamen (gecumuleerd)

Blijkt uit het resultaat van stap 3 dat de geluidsproductie van een bedrijf past bij de geluidsklasse van de kavels volgens de inwaartse zonering, dan is het toetsresultaat positief. Is dat niet het geval, dan is het toetsresultaat negatief, tenzij het bedrijf door maatwerk toch aan de geluidsklasse kan voldoen.

Als een bedrijf een hogere geluidsproductie heeft dan de geluidsklasse van het kavel, dan kan daar onder voorwaarden aan tegemoet worden gekomen:
- Het bedrijf moet aantoonbaar, door middel van een akoestisch onderzoek, voldoen aan de (lagere) geluidsklasse waarvoor het kavel is bestemd. Indien noodzakelijk zullen er maatregelen getroffen moeten worden om te voldoen; dit kan door bijvoorbeeld extra bronmaatregelen te treffen of de eigen geluidsproductie af te schermen met de eigen bebouwing.
- De stapgrootte van de afwijking bedraagt maximaal 1 geluidsklasse van 5 dB(A).

Als een bedrijf een lagere geluidsproductie heeft dan de geluidsklasse van de kavel, dan wordt ook een uitzondering gemaakt. Voor elk kavel wordt het principe 'tot en met aangegeven geluidsklasse' gehanteerd. Dat betekent, dat er formeel geen ondergrens voor wat betreft de categorieën bedrijven aanwezig is, afgezien van andere eventuele beleidsmatige beperkingen.

Positief toetsresultaat:	geluidsproductie bedrijf ≤ geluidsklasse kavel van het terrein
Negatief toetsresultaat:	geluidsproductie bedrijf > geluidsklasse kavel van het terrein, tenzij …

B. Het toetsen van geluid van een afzonderlijk bedrijf

De geluidsproductie van een afzonderlijk bedrijf wordt gecontroleerd aan de hand van het resultaat van stap 2, i.e. de geluidsproductie van deze bedrijvigheid. Dit gebeurt in principe alleen als vanwege het resultaat uit stap 3 akoestisch onderzoek nodig is of wanneer dit volgens de toepasselijke voorschriften noodzakelijk is.

Vergunningsplichtig bedrijf

Voor een vergunningsplichtig bedrijf (maatwerk), na een positief toetsresultaat van het afzonderlijke bedrijf, worden de geluidsvoorschriften op maat gesneden van de geluidsproductie van het bedrijf in de afzonderlijke beoordelingsperioden dag, avond en nacht. Is het genoemde toetsresultaat evenwel negatief, dan dient nader te worden onderzocht waarom de geluidsproductie zo afwijkt. Dit kan door bijzondere omstandigheden zijn, maar ook door het niet voldoen aan Best Beschikbare Technieken (BBT) of door overschatting in het akoestisch onderzoek. Uiteindelijk kan dit leiden tot het weigeren van een vergunning.

Positief toetsresultaat:	geluidsproductie bedrijf ≤ geluidsproductie bedrijvigheid uit 'Bedrijven en milieuzonering' (VNG)
Volgt:	geluidsvoorschriften op maat (dag/avond/nacht)
Negatief toetsresultaat:	geluidsproductie bedrijf > geluidsproductie bedrijvigheid uit 'Bedrijven en milieuzonering' (VNG)
Volgt:	nagaan waarom de geluidsproductie zo afwijkt, eventueel vergunning

Meldingsplichtig bedrijf

Meestal hoeft voor een meldingsplichtig bedrijf niet getoetst te worden voor de beoordeling van de geluidsbelasting van het afzonderlijke bedrijf. De melding kan daarom meestal geaccepteerd worden. Er is meestal ook geen grondslag in de toepasselijke voorschriften om van het bedrijf een akoestisch onderzoek te vergen. Dit onderzoek is evenwel nodig om deze toets te kunnen doen in de hierboven reeds aangehaalde gevallen.

In sommige gevallen is er wel een wettelijke grondslag voor een akoestisch onderzoek bij een melding. Bij een negatief toetsresultaat dient de melding niet geaccepteerd te worden. De gemeente kan ook gebruikmaken van sturingsmogelijkheden als private partij voor de uitgifte van grond (grondzaken) en op termijn als publieke partij in de hoedanigheid van bevoegd gezag voor het handhaven van bestemmingsplannen (ruimtelijke ordening).

Positief toetsresultaat:	geluidsproductie bedrijf ≤ geluidsproductie bedrijvigheid uit 'Bedrijven en milieuzonering' (VNG)
Volgt:	melding accepteren
Negatief toetsresultaat:	geluidsproductie bedrijf > geluidsproductie bedrijvigheid uit 'Bedrijven en milieuzonering' (VNG)
Volgt:	nagaan waarom de geluidsproductie zo afwijkt, melding niet accepteren; sturingsmogelijkheden benutten

AANHANGSEL
Omrekentabel

	dB(A)/m2									
geluidafstand	10	30	50	100	200	300	500	700	1000	1500
oppervlak (m²)	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2	dB(A)/m2
1000	51	57	61	68	76	78	83	86	90	94
1500	50	56	60	67	74	77	81	85	89	93
2000	50	55	59	66	73	76	80	84	87	91
2500	50	55	59	65	72	75	79	83	86	90
3000	50	54	58	65	71	74	79	82	86	90
4000	49	54	57	64	70	73	77	81	84	88
5000	49	53	57	63	70	72	76	80	84	87
6000	49	53	56	62	69	71	76	79	83	87
7000	49	53	56	62	68	71	75	78	82	86
8000	49	52	56	62	68	70	75	78	82	85
9000	49	52	55	61	67	70	74	77	81	85
10000	49	52	55	61	67	69	74	77	81	85
11000	48	52	55	61	67	69	73	77	80	84
12000	48	52	55	60	66	69	73	76	80	84
13000	48	52	55	60	66	68	73	76	80	83
14000	48	52	55	60	66	68	72	76	79	83
15000	48	52	54	60	66	68	72	75	79	83
16000	48	51	54	60	66	68	72	75	79	83
17000	48	51	54	60	65	67	72	75	79	82
18000	48	51	54	59	65	67	71	75	78	82
19000	48	51	54	59	65	67	71	74	78	82
20000	48	51	54	59	65	67	71	74	78	82
25000	48	51	54	59	64	66	70	73	77	81
30000	48	51	53	58	64	66	70	73	76	80
40000	48	50	53	58	63	65	69	71	75	79
50000	48	50	53	57	62	64	68	71	74	78
60000	48	50	52	57	62	63	67	70	74	77
70000	48	50	52	57	61	63	67	69	73	77
80000	48	50	52	56	61	63	66	69	72	76
90000	48	50	52	56	61	62	66	69	72	76
100000	48	50	52	56	60	62	65	68	72	75
110000	48	50	52	56	60	62	65	68	71	75
120000	48	50	52	56	60	61	65	68	71	75
130000	48	50	52	56	60	61	65	67	71	74
140000	47	50	52	55	60	61	64	67	70	74
150000	47	50	52	55	60	61	64	67	70	74
160000	47	50	51	55	59	61	64	67	70	73
170000	47	49	51	55	59	61	64	66	70	73
180000	47	49	51	55	59	60	64	66	70	73
190000	47	49	51	55	59	60	63	66	69	73
200000	47	49	51	55	59	60	63	66	69	73
210000	47	49	51	55	59	60	63	66	69	72
220000	47	49	51	55	59	60	63	66	69	72
230000	47	49	51	55	59	60	63	65	69	72
240000	47	49	51	55	59	60	63	65	69	72
250000	47	49	51	55	59	60	63	65	68	72
260000	47	49	51	55	59	60	63	65	68	72
270000	47	49	51	55	58	59	62	65	68	71
280000	47	49	51	55	58	59	62	65	68	71
290000	47	49	51	55	58	59	62	65	68	71
300000	47	49	51	55	58	59	62	65	68	71

Benelux Publicatieblad
Jaargang 2018
Nummer 1
Paginanummer 47

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2017) 15 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de beperking van geluidshinder afkomstig van bedrijven gelegen in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP

1. Algemeen kader

De gemeenten Lanaken en Maastricht en de provincies Belgisch en Nederlands Limburg (de zgn. ALBERTKNOOP-partners) wensen te kunnen beschikken over een instrument dat de geluidshinder afkomstig van bedrijven gelegen in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP zodanig beheerst dat voldaan wordt aan een gemeenschappelijk toetsingskader over de landsgrens heen, met dien verstande dat dit toetsingskader moet passen zowel binnen de Vlaamse als binnen de Nederlandse regelgeving. Ondanks een aantal verschillen in de onderscheiden regelgevingen, is gebleken dat dergelijk gemeenschappelijk toetsingskader kan worden opgesteld. Belangrijke aandachtspunten daarbij zijn voor de gemeente Lanaken de dorpskern van Veldwezelt (natuur- en woonuitbreidingsgebied), en voor de gemeente Maastricht de woonwijken Oud Caberg en Malberg (grenzend aan het Zouwdal en daarachter het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP).

Het is de bedoeling om wat betreft de na te leven geluidsnormen een gelijke behandeling te verzekeren voor bedrijven die activiteiten verrichten binnen het betrokken grensoverschrijdend bedrijventerrein, ongeacht of die bedrijven zich aan deze of gene zijde van de grens bevinden. Dergelijke gelijke behandeling bestaat erin dat wat betreft de geluidsnormen, ongeacht de ligging van het betrokken bedrijf, wordt getoetst aan dezelfde uitganspunten (inwaartse geluidszonering); de vertaling hiervan in de vergunningverlening blijft echter plaatsvinden overeenkomstig de regelgeving die van toepassing is op de plaats waar het bedrijf gelegen is. Dit veronderstelt grensoverschrijdende afspraken omtrent het behandelen van aanvragen van omgevingsvergunningen[1] of van meldingen met betrekking tot bedrijfsactiviteiten in dat specifiek grensgebied, doch geen aanpassing als dusdanig van de betrokken nationale of deelstatelijke milieuwetgevingen.

Om hieraan gevolg te geven werd gekozen voor een beschikking van het Benelux Comité van Ministers genomen op grond van artikel 4 van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van natuurbehoud en landschapsbescherming, ondertekend te Brussel op 8 juni 1982 (hierna: de Benelux-Overeenkomst). Deze keuze is in het bijzonder ingegeven door twee overwegingen.

Enerzijds voorziet de Benelux-Overeenkomst uitdrukkelijk in de mogelijkheid om met een dergelijke beschikking, die juridisch bindende kracht heeft overeenkomstig artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, in te spelen op specifieke lokale omstandigheden. Dit is opportuun aangezien de aan de orde zijnde uitdagingen gerelateerd zijn aan het betrokken grensgebied, i.e. het grensoverschrijdend bedrijventerrein.

[1] In het Vlaamse Gewest wordt ingevolge de inwerkingtreding op 23 februari 2017 van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (*Belgisch Staatsblad, 23 februari 2016*), de milieuvergunning vervangen door de omgevingsvergunning, zoals in Nederland reeds het geval is sinds de inwerkingtreding op 1 oktober 2010 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wet van 6 november 2008, houdende regels inzake een vergunningstelsel met betrekking tot activiteiten die van invloed zijn op de fysieke leefomgeving en inzake handhaving van regelingen op het gebied van de fysieke leefomgeving, *Staatsblad 2008, nr. 496*).

Anderzijds vereist de gelijke behandeling van in het grensoverschrijdend bedrijventerrein gelegen bedrijven noodzakelijkerwijze afstemming over de grens heen betreffende de te volgen beleidsuitgangspunten, waar artikel 2, lid 1, van de Benelux-Overeenkomst specifiek in voorziet. De afstemming bestaat erin dat de betrokken autoriteiten aan zowel Vlaamse als Nederlandse zijde, streven naar eenzelfde inrichting van het grensoverschrijdend bedrijventerrein, dit ten behoeve van het natuurlijk milieu in en rond dat bedrijventerrein en de leefbaarheid van de omringende woongebieden aan weerszijden van de grens.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel bepaalt de reikwijdte van de beschikking, alsook de na te streven inrichting van het grensoverschrijdend bedrijventerrein om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken.

De beschikking is specifiek van toepassing op het behandelen van vergunningsaanvragen en meldingen voor nieuwe bedrijfsactiviteiten op het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP. Zij heeft geen betrekking op de hervergunning van bestaande bedrijfsactiviteiten, doch wel op de vergunning van akoestisch relevante veranderingen in dergelijke activiteiten, te weten de eventuele uitbreiding van bestaande activiteiten die de geluidsemissie voor het betrokken bestaande bedrijf verhogen. De beschikking heeft evenmin betrekking op de eventuele sanering ten aanzien van bestaande bedrijfsactiviteiten, noch op het behandelen van omgevingsvergunningen of meldingen met betrekking tot bedrijven die niet in dat welbepaald gebied gelegen zijn. Bovendien zijn windmolens uitgesloten van het toepassingsgebied van de beschikking, aangezien deze inrichtingen onderworpen zijn aan specifieke regelingen inzake geluid, welke sterk verschillen tussen Vlaanderen en Nederland; zowel Vlaanderen als Nederland moeten vanzelfsprekend hun eigen op windmolens van toepassing zijnde regelingen blijven toepassen.

Het uiteindelijke doel van de afspraken bestaat erin een beter leefklimaat te garanderen door middel van het op termijn realiseren van de zgn. inwaartse zonering, zoals weergegeven op de kaart (figuur 1) in bijlage II bij de beschikking (met dien verstande dat een zekere dynamiek zal ontstaan naarmate het bedrijventerrein wordt ingericht).

Artikel 2

Dit artikel behelst de afspraken omtrent de uitgangspunten en randvoorwaarden inzake geluidshinder die aan deze en gene zijde van de grens gehanteerd moeten worden voor wat betreft de vestiging/uitbreiding van bedrijven op het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP. Deze afspraken moeten worden vertaald bij het verlenen van omgevingsvergunningen aan of het behandelen van meldingen door bedrijven in het betrokken bedrijventerrein, om het vooropgestelde doel te kunnen realiseren. De koppeling tussen de voorschriften welke aan Vlaamse respectievelijk Nederlandse zijde toegepast moeten worden, wordt gevormd door de gemeenschappelijke methodiek van de inwaartse zonering.

In lid 1 wordt bepaald dat deze gemeenschappelijk methodiek toegepast moet worden in zowel Vlaanderen als Nederland. Deze methodiek is van technische aard en vormt als het ware een handleiding voor de beoordeling van aanvragen of meldingen; de methodiek is opgenomen in bijlage II bij de beschikking, welke integraal deel uitmaakt van de beschikking.

In lid 2 wordt vervolgens bepaald welke waarden in Vlaanderen aldus gehanteerd moeten worden, overeenkomstig de eigen geplogenheden van het Vlaamse Gewest en meer bepaald de Vlaamse VLAREM-wetgeving[2]. In lid 3 wordt hetzelfde gedaan voor Nederland, conform de Wet geluidhinder[3] en de Wet milieubeheer[4]. De waarden die aldus enerzijds voor Vlaanderen en anderzijds voor Nederland bepaald worden, zijn deze die voortvloeien uit de inwaartse zonering waarover de aan weerszijden van de grens betrokken partners overeenstemming hebben bereikt.

Wat Vlaanderen betreft, dient ingevolge geluidsmetingen gedaan ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking, een onderscheid te worden gemaakt tussen de maximaal toelaatbare geluidsbelasting ter hoogte van Lanaken en deze ter hoogte van Veldwezelt en Smeermaas. De onderscheiden gebieden zijn aangegeven in de in bijlage I bij deze beschikking opgenomen kaart.

Wat Nederland betreft, stemt de gemeenschappelijke methodiek van de inwaartse zonering reeds overeen met de Nederlandse wetgeving en praktijk. De bestaande geluidssituatie en de visie van de ALBERTKNOOP-partners omtrent de inrichting van het grensoverschrijdend bedrijventerrein vereisen evenwel dat de eventuele, mits afdoende motivering wettelijk toegestane afwijkingen van de standaard norm, beperkt worden tot een waarde die lager is dan de op grond van de Nederlandse wetgeving maximaal toelaatbare afwijking.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat deze beschikking geen afbreuk doet aan het bepaalde in richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (PB L 189 van 17.7.2002, blz. 12). Deze richtlijn werd in Vlaanderen en Nederland omgezet in bovengenoemde voorschriften.

De in artikel 2 neergelegde normen hebben slechts betrekking op geluidshinder, en dus niet op andere milieuaspecten die spelen bij het onderzoek van omgevingsvergunningsaanvragen of van meldingen van bedrijfsactiviteiten.

---

[2] Basisakte: Vlaams milieuvergunningsdecreet (Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, *Belgisch Staatsblad, 17 september 1985*). Hier aan de orde is in het bijzonder VLAREM-II, zijnde het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (*Belgisch Staatsblad, 31 juli 1995*), zoals herhaaldelijk gewijzigd.

[3] Basisakte: Wet geluidhinder (Wet van 16 februari 1979, houdende regels inzake het voorkomen of beperken van geluidhinder, *Staatsblad 1979, nr. 99*).

[4] Basisakte: Wet milieubeheer (Wet van 13 juni 1979, houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne, *Staatsblad 1979, nr. 442*).

Artikel 3

Naast bovengenoemde inwaartse zonering, hebben de betrokken partners tevens overeenstemming bereikt aangaande het organiseren van overleg bij het beperken van geluidshinder afkomstig van bedrijven gelegen in het grensoverschrijdend bedrijventerrein ALBERTKNOOP. Artikel 3 handelt over dit overleg, waarvoor de partners beroep kunnen doen op het bestaande ALBERTKNOOP-overleg.

Enerzijds gaat het om het elkaar op de hoogte brengen van bedrijfsinitiatieven op het grensoverschrijdende bedrijventerrein en samenwerking om een vergunningsaanvraag of melding gezamenlijk te onderzoeken in het licht van de inwaartse zonering, dit ter voorbereiding van de beslissing op de vergunningsaanvraag of de melding. Dergelijk overleg is ook nodig voor de monitoring van de inrichting van het grensoverschrijdend bedrijventerrein overeenkomstig de inwaartse zonering (i.e. monitoring van de dynamiek naarmate het bedrijventerrein wordt ingericht). De uiteindelijke bevoegdheid om een omgevingsvergunning al dan niet toe te kennen, of de uiteindelijke beslissing omtrent een melding, blijft echter volledig berusten bij de autoriteit die met het onderzoek van deze aanvraag of melding belast is ingevolge de nationale of gewestelijke wetgeving.

Anderzijds wordt voorzien in overleg telkens wanneer één van de ALBERTKNOOP-partners over nieuwe geluidsmetingen of cijfers komt te beschikken, of wanneer de in Vlaanderen of Nederland toepasselijke voorschriften wijzigen. Het doel van dit overleg is dat de partners samen nagaan of de gemaakte afspraken nog steeds relevant zijn in de gewijzigde context. Zo nodig kan een aanpassing van de beschikking gevraagd worden.

Wat betreft een eventuele aanpassing van de afspraken, kunnen de ALBERTKNOOP-partners vragen dat het Benelux Secretariaat-generaal voorstellen doet met inachtneming van de bevoegdheden van de andere instellingen van de Benelux Unie, bijvoorbeeld met het oog op een wijziging door het Benelux Comité van Ministers van artikel 2 van deze beschikking. Er wordt echter opgemerkt dat de Benelux-landen zich op grond van artikel 6 van de Benelux-Overeenkomst ook het recht hebben voorbehouden om zelf striktere milieubeschermingsvoorzieningen te treffen. De betrokken regeringen kunnen daarnaast afwijkende maatregelen toestaan in dringende gevallen, overeenkomstig artikel 7 van de Benelux-Overeenkomst.

Artikel 4

Artikel 4 betreft de bekendmaking, inwerkingtreding en toepassing van deze beschikking.

De vereiste van bekendmaking in de vorm die in de Benelux-landen is voorgeschreven voor de bekendmaking van verdragen vloeit voort uit artikel 4 van de Benelux-Overeenkomst. De toepasbaarheid van de beschikking wordt verder afhankelijk gemaakt van de bekendmaking ervan in zowel het Belgisch Staatsblad als het Nederlands Tractatenblad, mede in het licht van de tegenstelbaarheid aan derden.

De uitvoering van de beschikking veronderstelt geen wetswijziging maar maatregelen van bestuurlijke aard op het niveau van de vergunningverlenende overheden (met name beslissingen over vergunningsaanvragen of meldingen van bedrijfsactiviteiten). In deze maatregelen zelf of bij de bekenmaking ervan overeenkomstig de in de interne rechtsorde toepasselijke voorschriften (bv. op de gemeentelijke website) is een verwijzing naar onderhavige beschikking aangewezen aangezien zij een onderdeel vormt van het (toetsings)kader voor die maatregelen.

Benelux Publicatieblad
Jaargang 2018
Nummer 1
Paginanummer 51

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanvulling van beschikking M (2015) 3 betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs – M (2018) 1

Voorbericht

De tekst van onderstaande beschikking en van de bijhorende gemeenschappelijke memorie van toelichting werd op 25 januari 2018 vastgesteld tijdens een bijeenkomst van het Benelux Comité van Ministers in samenstelling van de ministers bevoegd voor de behandelde materies:

- *Voor het Koninkrijk België:*
  H. CREVITS, voor de Vlaamse Regering
  J.-C. MARCOURT en I. SIMONIS, voor de Regering van de Franse Gemeenschap
  H. MOLLERS, voor de Regering van de Duitstalige Gemeenschap

- *Voor het Groothertogdom Luxemburg:*
  M. HANSEN

- *Voor het Koninkrijk der Nederlanden:*
  I. VAN ENGELSHOVEN

De aldus vastgestelde beschikking is vervolgens ondertekend door de voorzitter van het Benelux Comité van Ministers.

Beschikking

BESCHIKKING
van het Benelux Comité van Ministers
tot aanvulling van beschikking M (2015) 3 betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs

M (2018) 1

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Gezien artikel 8 van aanbeveling M (2014) 17 van het Benelux Comité van Ministers inzake grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit,

Overwegende dat het toepassingsgebied van beschikking M (2015) 3 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs zich beperkt tot de erkenning van het niveau en van de minimumvereisten van de opleidingen leidende tot *bachelor* en *master*,

Overwegende dat het in het kader van de Raad van Europa en UNESCO op 11 april 1997 te Lissabon tot stand gekomen Verdrag inzake de erkenning van diploma's betreffende het hoger onderwijs in de Europese Regio van toepassing is op alle diploma's en graden in het hoger onderwijs, met inbegrip van *associate degrees* en doctoraten,

Overwegende dat het in deze context, alsook in het licht van de voortrekkersrol die de Benelux-lidstaten blijven beogen binnen de Europese Hogeronderwijsruimte, wenselijk wordt geacht om beschikking M (2015) 3 aan te vullen om het toepassingsgebied van de in die beschikking bedoelde erkenningsregeling uit te breiden tot *associate degrees* en doctoraten, zodat deze erkenningsregeling de diploma's en graden van elk niveau van het hoger onderwijs omvat,

Overwegende dat dergelijke automatische wederzijdse generieke niveauerkenning het vinden van een baan in een andere Benelux-lidstaat op elkeen van die niveaus kan vergemakkelijken en de bruikbaarheid van deze diploma's en graden in een grensoverschrijdende context kan doen toenemen,

Overwegende dat deze aanvulling geenszins betrekking heeft op de specifieke academische erkenning van de inhoud van de diploma's en graden in het hoger onderwijs die onder het toepassingsgebied vallen van beschikking M (2015) 3 en van onderhavige beschikking, noch op de erkenning van beroepskwalificaties zoals bedoeld in richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

a) "*associate degree*": het volgende met niveau 5 van het Europees Kwalificatieraamwerk overeenstemmende diploma:

   i. Voor de Vlaamse Gemeenschap van België: het diploma of de graad van gegradueerde;

   ii. Voor de Franse Gemeenschap van België: het *brevet d'enseignement supérieur*;

   iii. Voor de Duitstalige Gemeenschap van België: in voorkomend geval, een diploma van de Duitstalige Gemeenschap van België op niveau 5 van het Europees Kwalificatieraamwerk;

   iv. Voor het Groothertogdom Luxemburg: het *brevet de technicien supérieur* en het *diplôme d'études supérieures générales*;

   v. Voor Nederland: het getuigschrift *associate degree*.

b) "doctoraat": de volgende met niveau 8 van het Europees Kwalificatieraamwerk overeenstemmende graad: de graad van doctor, verleend op grond van promotie.

Artikel 2. *Associate degrees*

1. Het niveau van een *associate degree* uitgereikt in een Benelux-lidstaat wordt door de Benelux-lidstaten generiek erkend als gelijkwaardig met het niveau van een *associate degree* uitgereikt overeenkomstig de eigen toepasselijke wet- en regelgeving van de Benelux-lidstaten, voor zover aan de in lid 3 bepaalde voorwaarden is voldaan.

2. De generieke niveauerkenning van een *associate degree* krachtens lid 1, geschiedt zonder verdere formaliteiten.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing op *associate degrees* die aan elk van volgende voorwaarden voldoen:

a) De minimumkwaliteit van de opleidingen binnen de Benelux-lidstaten leidende tot de *associate degree* is gewaarborgd door de erkenning door een op het gebied van hoger onderwijs bevoegde autoriteit uit een Benelux-lidstaat;

b) De *associate degree* is uitgereikt en door de bevoegde autoriteit erkend in overeenstemming met de in een Benelux-lidstaat geldende wet- en regelgeving.

   De *associate degree* wordt geacht te zijn uitgereikt en door de bevoegde autoriteit erkend in overeenstemming met deze wet- en regelgeving indien de *associate degree* is uitgereikt door een hiervoor erkende instelling en het een erkende opleiding in het hoger onderwijs betreft.

4. Elke Benelux-lidstaat duidt aan welke de erkende instellingen en welke de erkende opleidingen in het hoger onderwijs zijn zoals bedoeld in lid 3, onder b). De Benelux-lidstaten maken, zo mogelijk via hun relevante officiële registers of overzichten, inzichtelijk welke deze erkende instellingen of deze erkende opleidingen zijn.

Artikel 3. Doctoraten

1. Het niveau van een doctoraat verleend in een Benelux-lidstaat wordt door de Benelux-lidstaten generiek erkend als gelijkwaardig met het niveau van een doctoraat verleend overeenkomstig de eigen toepasselijke wet- en regelgeving van de Benelux-lidstaten, voor zover aan de in lid 3 bepaalde voorwaarden is voldaan.

2. De generieke niveauerkenning van een doctoraat krachtens lid 1, geschiedt zonder verdere formaliteiten.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing op doctoraten die zijn verleend overeenkomstig de in een Benelux-lidstaat geldende wet- en regelgeving.

Een doctoraat wordt geacht te zijn verleend in overeenstemming met de in een Benelux-lidstaat geldende wet- en regelgeving indien de graad van doctor is verleend door een instelling voor hoger onderwijs of een andere instantie die daartoe op grond van die wet- en regelgeving is gemachtigd.

4. Elke Benelux-lidstaat duidt aan welke de instelling voor hoger onderwijs of de andere instanties zijn, op grond van de aldaar geldende wet- en regelgeving, zoals bedoeld in lid 3.

Artikel 4. Overeenkomstige toepassing

Artikel 4, lid 2, van beschikking M (2015) 3 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs is van overeenkomstige toepassing op het bepaalde in artikel 2, lid 4, en in artikel 3, lid 4, van onderhavige beschikking. Ook de artikelen 5 en 6 van beschikking M (2015) 3 zijn van overeenkomstige toepassing op het bepaalde in onderhavige beschikking.

Artikel 5. Inwerkingtreding en uitvoering

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

2. De Benelux-lidstaten doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.

3. Wanneer de Benelux-lidstaten de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te Brussel, op 25 januari 2018.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

D. REYNDERS

Benelux Publicatieblad
Jaargang 2018
Nummer 1
Paginanummer 56

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2018) 1 van het Benelux Comité van Ministers tot aanvulling van beschikking M (2015) 3 betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs

Algemeen

Beschikking M (2015) 3 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de automatische wederzijdse generieke niveauerkenning van diploma's hoger onderwijs beperkt zich tot de automatische generieke erkenning waardoor een master (niveau 7 van het EKR[1]) uit een Benelux-lidstaat wordt gelijkgeschakeld qua niveau met een master uit een andere Benelux-lidstaat, en zo ook een bachelor (niveau 6 van het EKR) met een bachelor. Deze regeling wordt nu uitgebreid zodat de automatische generieke erkenning van het niveau ook van toepassing is op *associate degrees* (niveau 5 van het EKR) en op doctoraten (niveau 8 van het EKR).

De algemene toelichting bij beschikking M (2015) 3 geldt *mutatis mutandis* voor onderhavige beschikking. Net als beschikking M (2015) 3, heeft ook onderhavige uitbreiding geen betrekking op de specifieke erkenning van de inhoud van een *associate degree* of een doctoraat, noch op het voeren van titels of op de erkenning van beroepskwalificaties.

Artikelsgewijze toelichting

Voorafgaandelijk wordt opgemerkt dat de generieke erkenning van diploma's hoger onderwijs in België tot de exclusieve bevoegdheid van de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschappen behoort. In de beschikking behelst de notie "Benelux-lidstaat" bijgevolg wat België betreft consequent de Gemeenschappen van België, zoals ook in beschikking M (2015) 3.

Preambule

De preambule behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 1

Onder a) worden op exhaustieve wijze de diploma's op niveau 5 van het EKR opgesomd die voor generieke niveauerkenning op grond van artikel 2 in aanmerking komen:

i. Voor de Vlaamse Gemeenschap van België betreft dit het diploma van gegradueerde, dat wordt uitgereikt na een hbo5-opleiding zoals bedoeld in de zgn. Codex Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013[2] en in het Decreet van de Vlaamse Overheid van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs[3]. Vanaf het academiejaar 2019-2020 zal normaliter evenwel worden gesproken over de "graad" van gegradueerde.

[1] Europees Kwalificatieraamwerk.
[2] Bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 oktober 2013 tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs (Belgisch Staatsblad, 27.02.2014).
[3] Belgisch Staatsblad, 20.07.2009.

ii. Voor de Franse Gemeenschap van België betreft dit het *brevet d'enseignement supérieur*, zoals bedoeld in het Decreet van de Franse Gemeenschap van 7 november 2013 tot bepaling van het hogeronderwijslandschap en de academische organisatie van de studies[4].

iii. De Duitstalige Gemeenschap van België kent ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking geen diploma's op niveau 5 van het EKR. Indien dergelijk diploma in de toekomst ingevoerd zou worden en voldoet aan de toepasselijke voorwaarden, valt het echter eveneens onder het toepassingsgebied van deze beschikking, zonder dat de beschikking daarvoor gewijzigd zal moeten worden.

iv. Voor het Groothertogdom Luxemburg betreft dit het *brevet de technicien supérieur* en het *diplôme d'études supérieures générales*. Beide diploma's worden uitgereikt na een opleiding in het hoger onderwijs van het korte type, overeenkomstig de wet genaamd "*Loi modifiée du 19 juin 2009 portant organisation de l'enseignement supérieur*"[5].

v. Voor Nederland betreft dit het getuigschrift *associate degree*, dat wordt uitgereikt op grond van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek[6] na een programma met een studielast van ten minste 120 studiepunten. Ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking, is dergelijk programma nog geïntegreerd in een bacheloropleiding in het hoger beroepsonderwijs, overeenkomstig vorengenoemde Wet. Er wordt evenwel beoogd de *associate degree* om te vormen tot een zelfstandige opleiding (gerealiseerd met ingang van 1 januari 2018, n.v.d.r.).

Onder b) wordt de notie "doctoraat" verduidelijkt, voor de toepassing van artikel 3[7].

---

[4] Belgisch Staatsblad, 18.12.2013.

[5] *Loi du 19 juin 2009 portant organisation de l'enseignement supérieur,– fixant les modalités du cycle d'études d'enseignement supérieur aboutissant à la délivrance du brevet de technicien supérieur; – modifiant la loi modifiée du 4 septembre 1990 portant réforme de l'enseignement secondaire technique et de la formation professionnelle continue; – fixant les modalités d'implantation de formations d'enseignement supérieur ou de création de filiales ou d'établissements privés ou publics sur le territoire du Grand-Duché de Luxembourg; – abrogeant la loi du 14 août 1976 déterminant les conditions de création d'établissements privés d'enseignement supérieur* (*Mémorial A*, nr. 153, 1.07.2009), zoals gewijzigd bij wet van 23 juli 2016 (*Mémorial A*, nr. 143, 29.07.2016).

[6] Wet van 8 oktober 1992, houdende bepalingen met betrekking tot het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Staatsblad, 1992, nr. 593).

[7] Ten tijde van de totstandkoming van onderhavige beschikking, betreft het:

i. Voor de Vlaamse Gemeenschap van België: de graad van doctor zoals bedoeld in de zgn. Codex Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013.

ii. Voor de Franse Gemeenschap van België: de academische graad die de studies van de derde cyclus bekrachtigt, uitgereikt door een erkende universiteit van de Franse Gemeenschap van België en behaald na verdediging van een proefschrift overeenkomstig artikel 71.- § 2 van het Decreet van de Franse Gemeenschap van 7 november 2013 tot bepaling van het hogeronderwijslandschap en de academische organisatie van de studies.

iii. De Duitstalige Gemeenschap van België kent ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking geen doctoraten. Indien dergelijke graad op niveau 8 van het EKR in de toekomst ingevoerd zou worden en voldoet aan de toepasselijke voorwaarden, valt deze graad echter eveneens onder het

Artikel 2

Artikel 2 regelt de generieke niveauerkenning van *associate degrees*, volgens dezelfde systematiek als deze bedoeld in de artikelen 2 tot en met 4 van beschikking M (2015) 3.

Wat betreft het waarborgen van de minimumkwaliteit van de opleidingen leidende tot de *associate degrees* in zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap van België, dient evenwel opgemerkt te worden dat, ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking, deze *associate degree*-opleidingen nog niet onderhevig zijn aan een beoordeling door een onafhankelijke kwaliteitszorginstantie zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, onder a), van beschikking M (2015) 3. Gezien de thans toegepaste kwaliteitsmechanismen (met name wat betreft de Onderwijsinspectie van beide Gemeenschappen), worden de bestaande kwaliteitsgaranties hier evenwel mee gelijkgesteld. Op korte termijn zullen deze werkzaamheden inzake kwaliteitsborging overigens verzekerd worden door de NVAO[8] resp. het AEQES[9], die voldoen aan het bepaalde in artikel 3, lid 1, onder a), van beschikking M (2015) 3.

Voor de aanwijzing van de in aanmerking komende erkende instellingen en erkende opleidingen kan bovendien niet zomaar worden verwezen naar de registers en overzichten waarnaar wordt teruggegrepen voor de toepassing van beschikking M (2015) 3, bv. omdat *associate degrees* er niet of nog niet in zijn opgenomen in elke Benelux-lidstaat c.q. elke Gemeenschap van België. Bijgevolg zullen de Benelux-lidstaten c.q. de Gemeenschappen van België waar nodig op een andere manier, doch nog steeds via hun eigen kanalen, moeten aanduiden welke de relevante opleidingen en instellingen zijn[10].

---

toepassingsgebied van deze beschikking, zonder dat de beschikking daarvoor gewijzigd zal moeten worden.

iv. Voor het Groothertogdom Luxemburg: het doctoraat (graad van doctor) of PhD, zoals bedoeld in de wet genaamd "*Loi modifiée du 12 août 2003 portant création de l'Université du Luxembourg*" en in de wet genaamd "*Loi modifiée du 19 juin 2009 portant organisation de l'enseignement supérieur*" (zie resp. http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2003/08/12/n17/jo en http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2009/06/19/n1/jo).

v. Voor Nederland: het doctoraat zoals bedoeld in artikel 7.18, lid 1, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (in samenhang met de bijlage bij die Wet).

[8] Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie.

[9] *Agence pour l'Evaluation de la Qualité de l'Enseignement Supérieur*.

[10] Ten tijde van de totstandkoming van onderhavige beschikking, kan de desbetreffende informatie hier geraadpleegd worden:

- Voor de Vlaamse Gemeenschap van België: http://data-onderwijs.vlaanderen.be/onderwijsaanbod/default.aspx/ho;
- Voor de Franse Gemeenschap van België: in bijlage VI van het Decreet van de Franse Gemeenschap van 7 november 2013 tot bepaling van het hogeronderwijslandschap en de academische organisatie van de studies (Belgisch Staatsblad, 18.12.2013), zoals laatst gewijzigd bij Decreet van 19 juli 2017 (Belgisch Staatsblad, 16.08.2017) (geconsolideerde versie: http://www.gallilex.cfwb.be/document/pdf/39681_029.pdf);
- Voor de Duitstalige Gemeenschap van België: niet van toepassing;
- Voor het Groothertogdom Luxemburg: http://www.mesr.public.lu/enssup/registre_des_titres/formations-superieures-accreditees_final.pdf;
- Voor Nederland: in het zgn. Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs (CROHO) (https://duo.nl/zakelijk/hoger-onderwijs/studentenadministratie/croho.jsp).

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat, wat de Vlaamse Gemeenschap van België betreft, de opleidingen die ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking in aanmerking komen voor de generieke niveauerkenning van *associate degrees* in de toekomst normaliter zullen worden omgevormd of geactualiseerd overeenkomstig de Vlaamse kwalificatiestructuur[11], vooraleer nieuwe opleidingen aan bod zullen komen. Voor Nederland betreft het, zoals hoger reeds vermeld, programma's met een studielast van ten minste 120 studiepunten welke nog geïntegreerd zijn in een bacheloropleiding in het hoger beroepsonderwijs maar op termijn in principe zullen verzelfstandigen (gerealiseerd met ingang van 1 januari 2018, n.v.d.r.).

De betrokken opleidingen betreffen in elk van de Benelux-lidstaten steeds het hoger onderwijs. Dat zal ook bij een eventuele uitbreiding van het erkend opleidingsaanbod voor *associate degrees* het geval blijven.

De toelichting bij de artikelen 2 tot en met 4 van beschikking M (2015) 3 geldt *mutatis mutandis*.

Artikel 3

Artikel 3 regelt de generieke niveauerkenning van doctoraten, volgens dezelfde systematiek als deze bedoeld in de artikelen 2 tot en met 4 van beschikking M (2015) 3. Gezien de bijzondere aard van doctoraten, is de kwaliteitsborging die van toepassing is voor de niveaus 5, 6 en 7 van het EKR hier niet relevant. De organisatie en het verlenen van een doctoraat geschiedt evenwel overeenkomstig de voorschriften welke zijn vastgelegd in de toepasselijke wet- en regelgeving van elke Benelux-lidstaat.

Bovendien kan voor de aanwijzing van de universiteiten of andere instanties die gemachtigd zijn om de graad van doctor te verlenen, niet zomaar worden verwezen naar de registers en overzichten waarnaar wordt teruggegrepen voor de toepassing van beschikking M (2015) 3. Bijgevolg zal opgelijst moeten worden welke universiteiten of andere instanties in aanmerking komen; het eigenaarschap voor deze beknopte oplijsting ligt bij elke Benelux-lidstaat c.q. elke Gemeenschap van België, naar analogie met artikel 4 van beschikking M (2015) 3.

De toelichting bij de artikelen 2 tot en met 4 van beschikking M (2015) 3 geldt *mutatis mutandis*.

Artikel 4

Op grond van artikel 4 van onderhavige beschikking, zijn artikel 4, lid 2, artikel 5 en artikel 6 van beschikking M (2015) 3 van overeenkomstige toepassing. Dit houdt in dat het Benelux Secretariaat-Generaal zal bijdragen tot de raadpleegbaarheid van de betrokken informatie, dat belanghebbenden voorgelicht zouden moeten worden over de automatische generieke niveauerkenning van *associate degrees* en doctoraten binnen de Benelux (in het bijzonder met het oog op de uitstroom naar de arbeidsmarkt op de desbetreffende niveaus), en dat het territoriaal toepassingsgebied van onderhavige beschikking identiek is aan dat van beschikking M (2015) 3.

[11] Zodat de in het formeel onderwijs verworven onderwijskwalificatie van de *associate degrees* altijd één of meer door de Vlaamse regering erkende beroepskwalificaties op niveau 5 van het EKR omvat.

Artikel 5

Artikel 5 regelt de inwerkingtreding en de tenuitvoerlegging van deze beschikking. Voor de tenuitvoerlegging van deze beschikking maakt elke Benelux-lidstaat c.q. elke Gemeenschap van België gebruik van het eigen juridisch instrumentarium en kunnen zij, binnen de grenzen van de beschikking, rekening houden met eigen bijzondere omstandigheden. Wanneer aan de beschikking uitvoering wordt gegeven dan wel reeds uitvoering is gegeven door middel van bestaande wet- of regelgeving, zou daar mededeling van moeten worden gedaan in het officiële publicatieblad van de betrokken Benelux-lidstaat (Belgisch Staatsblad, *Journal officiel du Grand-Duché de Luxembourg*, Nederlands Staatsblad of Nederlandse Staatscourant).

Aanbevelingen

AANBEVELING van het Benelux Comité van Ministers betreffende bouw- en sloopafval – M (2017) 17

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder g), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, in samenhang met artikel 2, lid 2, onder a) en b), van dat Verdrag,

Overwegende dat de Benelux-landen zich wensen in te zetten om het ontstaan van afvalstoffen zo veel mogelijk te voorkomen, en waar mogelijk daar ook het goede voorbeeld voor te geven,

Overwegende dat stimulerende beleidskaders onontbeerlijk zijn voor een efficiënt beheer van bouw- en sloopafval, zoals benadrukt in het door de Europese Commissie in samenwerking met het bedrijfsleven en overheden van de lidstaten opgestelde "EU-protocol inzake bouw- en sloopafvalbeheer"[1],

Overwegende dat het stimuleren van een efficiënt beheer van bouw- en sloopafval nagestreefd wordt door de samenwerking op het niveau van de Benelux Unie en de Europese Unie betreffende de circulaire economie en het hergebruik van afvalstoffen,

Overwegende dat het bevorderen van het gebruik van gerecycleerde bouw- en sloopmaterialen de concurrentiepositie van de Benelux-landen alsmede de duurzame economische groei binnen de Benelux kan verbeteren, extra banen kan creëren, alsook milieubelangen kan dienen,

Overwegende dat een goed beheer van bouw- en sloopafval de kwaliteit en traceerbaarheid van de gerecycleerde bouw- en sloopmaterialen, en daarmee ook het vertrouwen erin en de vraag ernaar, kan doen toenemen,

Overwegende dat bouw- en sloopafval de grootste bron van afval is in de Europese Unie, waarvoor een recyclagedoelstelling geldt van minimum 70 gewichtsprocent tegen 2020, overeenkomstig artikel 11, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen[2],

[1] Zie verslag van de Europese Commissie van 26 januari 2017 inzake de uitvoering van het actieplan voor de circulaire economie (document COM(2017) 33 final).
[2] PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3. Richtlijn zoals laatst gewijzigd door richtlijn (EU) 2015/1127 van de Commissie van 10 juli 2015 (PB L 184 van 11.7.2015, blz. 13).

Overwegende dat er in de Benelux-landen een grote potentie bestaat om bouw- en sloopafval, in het bijzonder wanneer het in een vroeg stadium is geïdentificeerd, beter te beheren en hoogwaardiger aan te wenden,

Overwegende dat in de verwerkingsketen te allen tijde duidelijkheid moet bestaan over de herkomst en de kwaliteit van het bouw- en sloopafval, en de plaats ervan binnen een bouwwerk, om het vertrouwen van marktpartijen in de gerecycleerde bouw- en sloopmaterialen te bevorderen en de controletaken van de overheid te faciliteren,

Overwegende dat het wenselijk is dat de lokale, regionale en nationale overheidsinstanties van de Benelux-landen uitvoering geven aan het “EU-protocol inzake bouw- en sloopafvalbeheer ”, en dat een actieve betrokkenheid van de relevante stakeholders een noodzakelijke voorwaarde is om de genoemde doelstellingen te bereiken,

Beveelt aan:

Artikel 1. Definities

1. Voor de toepassing van deze aanbeveling zijn de definities van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen van toepassing en hebben de in deze aanbeveling gehanteerde begrippen dezelfde betekenis en draagwijdte als in die richtlijn, behoudens andersluidende bepaling en onverminderd toekomstige wijzigingen van richtlijn 2008/98/EG.

2. Naast het bepaalde in lid 1, wordt voor de toepassing van deze aanbeveling verstaan onder:

a) “Bouw- en sloopafval”: bouw- en sloopafval, in voorkomend geval zoals gedefinieerd in richtlijn 2008/98/EG, doch steeds met uitzondering van in de natuur voorkomende materialen zoals omschreven in categorie 17 05 04 van de in artikel 7 van deze richtlijn bedoelde lijst van afvalstoffen;

b) “Bevoegde instantie”: elke autoriteit uit een Benelux-land die op grond van de interne bevoegdheidsverdeling op lokaal, deelstatelijk of nationaal niveau verantwoordelijk is voor afvalstoffenbeheer, alsook in voorkomend geval een onder voornoemde autoriteit ressorterend agentschap.

Artikel 2. Aanbevelingen

1. De bevoegde instanties bevorderen op alle niveaus het hergebruik, recycling en andere nuttige toepassingen van bouw- en sloopafvalmateriaal, en bevorderen voorts het imago, de kennis en de acceptatie van het gebruik van de gerecycleerde bouw- en sloopmaterialen bij het bredere publiek.

2. De bevoegde instanties worden uitgenodigd om op een of meer van de navolgende wijzen een bijdrage te leveren aan een beter beheer van bouw- en sloopafval, aan een hoogwaardiger aanwending ervan, en aan een beter beheer van alle beschikbare grondstoffen:

a) Inzake openbare aanbestedingen conform het concept van de circulaire economie en het hergebruik van materialen:
   — Door het stellen van voorwaarden bij de gunning van overheidsopdrachten voor overheidsgebouwen en infrastructuurwerken ten behoeve van de aanvaarding van bouwtechnisch geschikte bouw- en sloopmaterialen als volwaardig alternatief voor de overeenstemmende natuurlijke grondstoffen;
   — Door aan te sturen op het gebruik van materialen die ontworpen zijn om hun duurzaamheid te vergroten en hun terugwinning en hergebruik te vergemakkelijken;
   — Door aan te sturen op het ontwerpen van gebouwen die gemakkelijk gedemonteerd of heringericht kunnen worden, overeenkomstig principes van dynamisch en aanpasbaar bouwen;
   — Door voor nieuwe bouwwerken documentatie te vereisen betreffende de samenstelling van de gebruikte materialen en hun plaats binnen het bouwwerk;
   — Door de bevordering van afvalpreventie aan de bron, zoals door het gebruik van selectieve sloop- en demontagetechnieken.

b) Inzake het transport van bouw- en sloopafval:
   — Door aan te dringen op de gescheiden inzameling van bouw- en sloopafval op de werven zelf, naar soort en aard van het afval, om transport naar een specifieke behandelingslocatie te vergemakkelijken;
   — Door, wanneer bovengenoemde gescheiden inzameling op de werven zelf technisch en economisch niet haalbaar is, aan te dringen op de reiniging van het bouw- en sloopafval vooraleer het te transporteren met het oog op recycling in specifieke installaties;
   — Door te bevorderen dat het transport van bouw- en sloopafval tussen de werven en afvalverwerkingsinstallaties, waar mogelijk en opportuun, geschiedt via andere transportmodi dan het wegvervoer, zoals de binnenvaart.

c) Inzake storten:
   — Door het storten van bouw- en sloopafval, voor zover toegelaten, tot een minimum te beperken;
   — Door te bevorderen dat niet-recycleerbaar bouw- en sloopafval vroegtijdig gescheiden ingezameld wordt ten behoeve van een specifieke behandeling en desgevallend ook via diversificatie van storttarieven het storten van dergelijk bouw- en sloopafval te ontmoedigen;
   — Door een strikt en duidelijk aanvaardingsbeleid te voeren qua voorafgaande zuivering en behandeling, wanneer het storten van niet-recycleerbaar bouw- en sloopafval de enige optie is;
   — Door een helder onderscheid te maken tussen:
      - enerzijds, het storten van bouw- en sloopafval (*landfilling*) en
      - anderzijds, de nuttige toepassing van niet-gevaarlijk bouw- en sloopafval voor opvulactiviteiten in het kader van infrastructuurwerken wanneer dit afval daar bouwtechnisch geschikt voor is en wordt aangewend ter vervanging van het gebruik van natuurlijke grondstoffen (*backfilling*).

d) Inzake gescheiden inzameling:
- Door het bevorderen van het sorteren op grond van een inventarisatie van de afvalstoffen die beschikbaar zullen komen tijdens de sloop of de ontmanteling;
- Door erop aan te dringen dat bouw- en sloopafval in een zo vroeg mogelijk stadium gescheiden wordt ingezameld, naar soort en aard van het afval;
- Door een strikt toezicht op en een strikte handhaving van voorschriften inzake gevaarlijk afval en inzake het mengen van afval.

e) Inzake handhaving:
- Door in een dekkend handhavingssysteem te voorzien en correcte en volledige documentatie inzake de herkomst en de kwaliteit van bouw- en sloopafval, en de plaats ervan binnen een bouwwerk, te vereisen ten behoeve van de handhaving van de milieuwetgeving en kwaliteitscontrole.

f) Inzake het wetgevend kader:
- Door een geschikt wetgevend kader vast te stellen voor het beheer van bouw- en sloopafval;
- Door het opzetten van een kwaliteitsopvolgingssysteem;
- Door een regeling vast te stellen ten behoeve van de traceerbaarheid van bouw- en sloopafval in elke fase van het verwerkingsproces;
- Door te vereisen dat geïntegreerde plannen beschikbaar zijn betreffende het beheer van bouw- en sloopafval door de bij de werkzaamheden betrokken partijen;
- Door een regeling vast te stellen ten behoeve van de aanwending van gerecycleerde bouw- en sloopmaterialen.

g) Inzake datavergaring:
- Door datavergaring te stimuleren betreffende de hoeveelheid bouw- en sloopafval die beschikbaar is.

Artikel 3. Goede praktijken

Ter ondersteuning van het bepaalde in artikel 2, stellen de bevoegde instanties een overzicht van goede praktijken aangaande het beheer van bouw- en sloopafval ter beschikking. In voorkomend geval wordt in het kader van de in artikel 4, lid 4, bedoelde werkgroep informatie ter beschikking gesteld ten behoeve van een actualisering of aanvulling door het Benelux Secretariaat-generaal van de als bijlage bij deze aanbeveling opgenomen lijst van goede praktijken.

Artikel 4. Inwerkingtreding en tenuitvoerlegging

1. Deze aanbeveling treedt in werking op de dag van ondertekening.

2. De bevoegde instanties uit de Benelux-landen worden uitgenodigd om, in nauw overleg met de relevante stakeholders, de nodige maatregelen te nemen om aan de bepalingen van deze aanbeveling die de betreffende instantie opportuun acht, uitvoering te geven.

3. Met het oog op een zo ruim mogelijke aansluiting bij de in deze aanbeveling opgenomen richtsnoeren, onderhoudt het Benelux Secretariaat-generaal dienstige externe betrekkingen, in het bijzonder met Noordrijn-Westfalen. Ook wordt gestreefd naar samenwerking en afstemming door toedoen van externe betrekkingen met aan de Benelux grenzende landen.

4. In het kader van een werkgroep als bedoeld in artikel 12, onder b), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie wordt regelmatig informatie uitgewisseld over maatregelen genomen in uitvoering van deze aanbeveling.

Over de activiteiten van deze werkgroep wordt verslag uitgebracht aan de Benelux Raad, mede met het oog op de toepassing van artikel 3 van richtlijn M (2016) 12 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de praktische toepassing van de circulaire economie.

Gedaan te Den Haag, op 12 december 2017.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

H. ZIJLSTRA

BIJLAGE

LIJST VAN GOEDE PRAKTIJKEN

(per 12 december 2017)

Onderstaande lijst werd opgesteld ten tijde van de totstandkoming van aanbeveling M (2017) 17 en zal overeenkomstig artikel 3 van deze aanbeveling worden aangevuld in functie van nieuwe technologische of beleidsmatige ontwikkelingen en praktijken.

	Vlaamse Gewest	**Waalse Gewest**	**Luxemburg**	**Nederland**
a.	In Vlaanderen is al langere tijd ervaring met "materiaal bewust bouwen in kringlopen". Overheidsgebouwen worden op dermate wijze geconstrueerd dat zij in de toekomst gemakkelijk kunnen worden aangepast aan nieuwe behoeftes. Met dit beleid wordt bereikt dat er meer vooruit wordt gedacht dan enkel aandacht te hebben voor selectieve sloop en recycling/hergebruik. *P.m.:* *Afvalmanagement-plannen en pre-demolition audits zijn onderdeel van contracten bij overheidsopdrachten*	In het Waalse Gewest vaardigt elk beslissingsniveau zijn eigen richtlijnen uit. Binnen een van hogerhand vastgelegd kader is het mogelijk gerecycleerd materiaal voor bijvoorbeeld infrastructurele projecten te gebruiken, doch dit kan (nog) niet worden opgelegd. Er wordt veel gebruik gemaakt van gerecycleerde materialen uit de sloop voor infrastructurele projecten en nieuwe gebouwen. De kwaliteitseigenschappen en beschikbaarheid van de gerecycleerde bouw- en sloopmaterialen zijn daarbij echter bepalend voor het gebruik. De beslissing hierover ligt bij de aannemers en architecten.		Nederland beschikt tegen 2050 over een circulaire economie. De bouwsector is daarbij een van de prioritaire sectoren. Bij overheidsopdrachten wordt gebruik gemaakt van het instrument "Green Procurement". Tot op heden wordt bouw- en sloopafval vooral in infrastructurele projecten gebruikt. In de nabije toekomst wordt zij ook toegepast bij de realisatie van nieuwe gebouwen. *P.m.:* *Een vrijwillige, niet-bindende code is geïntroduceerd, die door aannemers en klanten bij aanbestedingsprocedures kan worden gebruikt.*

	Vlaamse Gewest	**Waalse Gewest**	**Luxemburg**	**Nederland**
b.	Vlaanderen tracht de transportkosten van bouw- en sloopafval zoveel mogelijk te beperken door het – indien mogelijk – via waterwegen te laten verlopen.	In het Waalse Gewest bestaat er een systeem van milieuvergunningen welke zowel betrekking hebben op vaste als mobiele recyclinginstallaties. De vergunningen worden afgegeven via een systeem waarbij zowel de gemeenten als de centrale overheden betrokken zijn.	In Luxemburg bestaat een sloopprotocol welke de kringloop van materialen moet bevorderen. De afgegeven vergunningen kunnen aan allerlei soorten bijzondere voorwaarden moeten voldoen afhankelijk van het type sloopmateriaal.	
c.	Het beleid in Vlaanderen is storten zo veel mogelijk te vermijden, zeker wat betreft recycleerbaar materiaal.	Het beleid in het Waalse Gewest is storten zo veel mogelijk terug te dringen, waarbij met een indeling van verschillende typen afval en met een indicatie van de mate van vervuildheid wordt gewerkt. Een stortheffing-systeem is actief.	In Luxemburg belandt nog maar erg weinig afval op de stortplaats. Er bestaat een recyclagegraad van 90% (inclusief *backfilling*).	In Nederland is het gebruik van stortplaatsen voor bepaalde soorten afval sterk teruggedrongen. Een stortheffing-systeem is actief.
d.	Vlaanderen beoogt zoveel mogelijk afval te scheiden om ook de kwaliteit van de granulaten te verbeteren. De focus ligt op het detecteren en verwijderen van gevaarlijk afval (zoals asbest) en op preventie door de aandacht te leggen op het begin van de keten.	In het Waalse Gewest wordt vooral bij de sloopactiviteiten gelet op het scheiden en doorzenden voor behandeling van gevaarlijk afval, zoals asbest en elektrisch afval.	Luxemburg is bezig een protocol op te stellen waarbij wordt voorzien in vroegtijdige scheiding van gevaarlijk afval. Een gespecialiseerd bedrijf behandelt vervolgens dit gevaarlijk afval.	In Nederland vindt een strenge scheiding op de werf plaats. Een probleem blijft dat er nog geen heldere definitie bestaat van gevaarlijk afval (waarvan de behandeling aan specifieke voorwaarden is onderworpen).

	Vlaamse Gewest	Waalse Gewest	Luxemburg	Nederland
e.	In Vlaanderen is men verplicht een sloopinventaris op te stellen bij de sloop van gebouwen met een andere functie dan wonen. Voor gebouwen van meer dan 1000 m^3 zijn de inspectie van het departement Leefmilieu en de gemeenten verantwoordelijk voor de handhaving.	In het Waalse Gewest wordt er streng toezicht gehouden op bedrijven die sloopwerkzaamheden uitvoeren. Bij geconstateerde afwijkingen komen deze bedrijven onder een strenger toezicht te staan. Bij ernstige overtredingen kan de rechtsgang lang duren. Op gemeentelijk niveau kunnen evenwel administratieve boetes ("GAS-boetes") worden uitgedeeld die gemakkelijker te innen zijn. Daarbuiten valt de vervolging voor milieudelicten onder de bevoegdheid van de Federale Overheid van België.	In Luxemburg bepaalt de grootte van de werf meestal de handhavingsintensiteit. De desbetreffende taken liggen zowel bij het ministerie voor Werk als bij het ministerie voor Milieu.	
f.	Vlaanderen tracht al enige tijd de kwaliteit van gerecycleerde granulaten te verbeteren. In de Vlaamse milieuwetgeving zijn samenstellingseisen voor granulaten vastgesteld. In de toekomst zal het zgn. TRACIMAT-systeem opgezet worden, dat voorziet in een vrijwillige tracering van slooppuin. Doel is te komen tot een grotere toepassing van gerecycleerde granulaten.			Nederland hanteert criteria voor gerecycleerde granulaten, wat het vertrouwen in deze materialen heeft verbeterd. Een kwaliteitslabel voor deze materialen zou hier ook aan kunnen bijdragen.
g.				In Nederland verzamelt een statistische dienst gegevens betreffende de hoeveelheid bouw- en sloopafval die beschikbaar is.

Benelux Publicatieblad
Jaargang 2018
Nummer 1
Paginanummer 69

Jaarplan

JAARPLAN 2018

Het jaarplan 2018 van de Benelux Unie, vastgesteld door het Benelux Comité van Ministers overeenkomstig artikel 6, lid 2, onder d), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, wordt gepubliceerd als bijlage die een integrerend bestanddeel uitmaakt van het Benelux Publicatieblad van heden.

SECRETARIAAT-GENERAAL
Regentschapsstraat 39
1000 Brussel

Het Benelux Publicatieblad wordt uitgegeven door het Secretariaat-generaal van de Benelux Unie en is verkrijgbaar in het Nederlands en het Frans.
Op de website www.benelux.int kunt u het Benelux Publicatieblad raadplegen en kunt u zich inschrijven voor de mailinglist. U vindt er eveneens de regelgeving van de Benelux Unie.